

1919

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

6
35
37
94

«Τέρπειν ἄρα διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 26^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
ΑΘΗΝΑ·Ι ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ :	
Έκλογη (ή) του δώρου	36
Ένας απολογισμός	3
Ένας Γάλλος για την Ελλάδα	28
Έρασιτεχνία	19
Μία ωραία άρχη	52
Όρθογραφία (ή) μας	11
Πρωτοχρονιάτικη	44
Σουρής (δ) και το κόμμα	323
Σουρής (δ) και ο «Ρωμηός»	331
Αίγινα	268, 276
Αλήθειες	20, 52

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ» : εις την 7ην σελίδα εκάστου φυλλαδίου, από του 1ου μέχρι του τελευταίου.	
Άλλη πάστα	396, 403
Άλλος (δ)	27, 35
Αλφάβητο (τὸ) τῶν κωφαλάων	252
Ανέκδοτο	352
Ανεμομαζώματα (Δραματάκι)	267
Αξέχαστη τύψη	380
Απόσπασμα από γράμμα	284

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ :	
Αποτελέσματα 174ου Διαγωνισμού (Άσκήσεων)	142
Αποτελέσματα 175ου Διαγωνισμού (Δύσεων)	158
Αποτελέσματα 176ου Διαγωνισμού (Δηγήματος)	206
Αποτελέσματα 177ου Διαγωνισμού (Δύσεων)	246
Αποτελέσματα 179ου Διαγωνισμού (Δύσεων)	302, 310
Αποτελέσματα 180ου Διαγωνισμού (Δύσεων)	374, 382
Αποτελέσματα 181ου Διαγωνισμού (Δευκῶν Λέξεων)	326
Αποτελέσματα Δημοψηφίσματος του 1918	255, 269
Αποτελέσματα Εύσημων του 1918	126
Αποτελέσματα Μ. Διαγωνισμού Κρυπτογραφικού 85, 103	219

Βάσκαμ (τὸ)	179
Γάτα και ποντικός	20
Γέρο (δ) λίκος	387
Γιά να χρησιμεύη	132
Γιά τη μητέρα του	195, 204
Δαχτυλίδι (το)	

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :	
179ος Διαγωνισμός (Δύσεων)	7
180ος Διαγωνισμός (Δύσεων)	110
181ος Διαγωνισμός (Δευκῶν Λέξεων)	134
182ος Διαγωνισμός (Δύσεων)	215
183ος Διαγωνισμός (Κρυπτογραφικού)	239
183ος Διαγωνισμός (Δύσεων)	326
185ος Διαγωνισμός (Άσκήσεων)	334
Δημοψήφισμα (τὸ) τῶν Ψευδονύμων του 1919	263, 399
33η Κυριακή τῆς Διαπλάσεως	30
20ος Διαγωνισμός Ξεσπαθώματος	406

Δυὸ ὁμορφίες	203
Δυὸ (τὰ) τ' ἀδέρφια	339
Δυὸ (οἱ) ὄψεις	51

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ : Εἰς τὴν 6ην ἢ 7ην σελίδα εκάστου φυλλαδίου από του 1ου μέχρι του τελευταίου.	
---	--

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ Εἰς τοὺς ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ :	
Άχιλ. Κ. Αιμιλιανίδης σελ. 413. — Άναστασία Π. Αλιβιζάτου, 21. — Αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου 181. — Γεώργιος Κ. Βέγκος 413. — Άνατ. Χρ. Βιτάλη, 419. — Βασίλειος Θ. Βογιατζής, 204. — Σάσα Δ. Γιαλώρα, 21. — Ἡρώς τοῦ Ραβινέ, 173. — Ἰωσήφ Γ. Καλλιπολίτης, 173. — Κωνστ. Μ. Καρατζίδης 173. — Νικόλ. Δ. Κσιγιόνης, 413. — Αθανάσιος Σ. Καψάλης, 12. — Παναγ. Κοκκαλάνης, 173. — Κό-	

ρη τῶν Κυμάτων, 4. — Ἰωάννα Σ. Κοσμετάτου, 181 — Εὐτύχιος - Ἀντώνιος Ν. Κοτζιάς, 87. — Μαρία Κουμαντάρου, 419. — Ἀλέξανδρος Ι. Κυπιάσης, 204. — Μαρία Σ. Λεριώτου, 4. — Δανάη Ε. Μενεξή, 181. — Ξανθή Ἑλληνοπούλα, 419. — Δέλα Παπαγιωρίου, 181. — Β. Γ. Πουλόπουλος, 204. Νίκος Ι. Ρίτσος, 37. — Λεωνίδας Ι. Σαραφόπουλος 419. — Χρήστος Ν. Τσαμάλης, 12. — Μπαίρας Π. Χωραφάς	204
---	-----

Έλαττώματα (τὰ) μου (Κωμικὸς Μονόπρακτο)	315
Ένα καλὰθι αὐγὰ (Δραματάκι μονόπρακτο)	283
Ένα μάθημα	99
Ένα μικρὸ δρᾶμα	108
Ένα μονιασμένο σπίτι	84, 92
Ένας δάσκαλος ποὺ ἔδεργε πολὺ	356
Ένας διάλογος	268
Ένας ἐχθρὸς	132
Έπάρκειαν (διὰ τὴν) τῆς «Διαπλάσεως»	39, 62
Ἐπιστροφή (ή) στὸ σπίτι	43
Ἐπιστροφή (ή) τοῦ πατέρα	13
Ἐρώτησις διὰ τὴν 33ην Κυριακὴν	30
Εὐσημα (τὰ) τοῦ 1819	126
Ἡμερολόγιο [τὸ] τοῦ μπαμπᾶ	195
Θησαυρὸς [δὲ] τοῦ αἰαβόλου	300, 337
Καθένας ἀνταμείβεται	324
Καθένας τῇ δουλειᾷ του	260
Κάλαντα [τα]	20, 27
Κάτι ἀπαραίτητον	350
Κινέζος [δὲ] και τὸ ποντικᾶκι	364

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ» :

1η Κλήρωση	150
2α Κλήρωση	391
3η Κλήρωση	399
4η Κλήρωση	417
Ἐξαιρετικὴ Κλήρωση	150
Κληρωτὸς [δὲ] τοῦ 20	116
Κόραξ και ἀλώπηξ	276
Κουζινίτσα [ή]	243
Κουμπάρᾶς [δὲ] τοῦ Τάκη (Δραματάκι μονόπρακτο)	412, 418
Κύριος [δὲ] Ἐπιθεωρητῆς	348
Λύκος [δὲ]	59

Μάλλινη [ή] κάλτσα	403
Μέλι [τὸ] τῶν Μουσῶν	35
Μέσα σὲ μιὰ βιτρίνα	291, 299
Μία ἀφιέρωση σὲ τρεῖς γλώσσες	115
Μία κακὴ πράξη	332
Μία μεγάλῃ ἐκπλήξῃ γιὰ σένα (μὲ 3 γελοιογραφίας)	13
Μικρὴ [ή] Εὐαγγελίστρια	340
Μίνα [ή] κι' ἡ γιαιγιά της	220, 228
Μιστὴς ὥρας ἀνάπαυς	372
Μουλαρί [τὸ] τοῦ Παπα	164, 172, 180, 187
Μπούριπουλας και πεταλούδα	147

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ [ή] ΝΗΣΟΣ (μυθιστόρημα ὑπὸ Ἰου- λιου Βέρν. Συνέχεια ἀπὸ τοὺς δύο προηγουμένους τόμους μὲ 18 εἰκόνας) 4, 12, 21, 28, 36, 44, 53, 60, 68, 76, 84, 92, 100, 108, 116, 125, 132, 140, 148, 156, 165, 172, 181.	188
--	-----

Μυστικὸ [τὸ] τοῦ μαστρο-Κορνήλι	139
Νιμαχία [ή] τῆς Ἑλλης	244
Νηράκι [τὸ] μὲ τὰ καλὰμα	371
Νίνα [ή] μαμὰ, ἡ ἑνα δύσκολο παιγνίδι	140, 156, 163, 171
Ξυδι [το] τῆς πεταλούδας	124
Ξυλιές και ξυλιές	372
Ξυλο ἱεραρχικὸς	347, 355
Ὀδηγὸς τοῦ συνδρομητοῦ	6, 14, 22, 30
Ὀδυσσεύς [δὲ] στὴν Ἰθάκη	99
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ : Εἰς τὴν 6ην ἢ 7ην σελίδα εκά-	

στον φυλλάδιον, από του 1ου μέχρι του τελευταίου.	Σελ.
Παλιό (τό) βιβλίο	187
Παιχνίδια συγναστροφών	348
Παραμύθι (τό) του παππού	235
Πατερας (ό) του παλληκαριού	51
Πατριές στον ήλιο	367
Πέτρινα (τά) σφουγγάρια	107
Πέτρος και Μαρία	236
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ : Είς την 8ην σελίδα εκά- στου φύλλου, από του 1ου μέχρι του τελευταίου.	
Πολύτιμο μάθημα	275
Προληπτικοί και προληπτική	379
Πρόσκλησις τῆς Διοπάσεως πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συνδρ.	390
Πρωινό ξεκίνημα	373
Πρώτες [οί] μου εξετάσεις	5
Πρώτο [τό] μου ταξίδι	148, 155
Ρηνούλα ή άθυρόστομη [Κωμωδία μονόπρακτη]	380, 388, 395
Σαή παραμύθι	76, 83
Σεβαστοπούλειος [ό]	179
ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΓΓΡΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ : 38, 46, 54, 62, 70, 78, 86, 94, 102, 110, 118, 126, 134, 142, 150, 158, 166, 174, 182, 190, 198, 206, 214, 222, 230, 238, 246, 254, 262, 270, 278, 286, 294, 302, 310, 318, 324, 332, 340, 348, 356, 364, 372, 380, 388, 396, 404, 412	
Σημασία [ή] του δώρου	251, 2, 9
Σκέψεις	308, 332, 348, 356, 405
Σκυλάκι ή γατάκι ;	411

Σουρής Γεώργιος Χ.	Σελ.
Στά βουνά του Θουρίγκου	318
Στάμνα [ή]	211
ΥΜΝΟΙ (ή) ΙΟΥ ΑΡΑΕΚΙΝΟΥ (μυθιστόρημα με 41 εικόνες) : 196, 205, 212, 221, 229, 237, 245, 253, 261, 268, 277, 285, 293, 301, 309, 317, 325, 333, 341, 349, 357, 365, 373, 381, 389, 397, 405, 412	
Συστατικά γράμματα	227
Τάγκαθια των σκαντζοχοίρων	363
Τέλλος Άγρας (εικών εκ φωτογραφίας)	172
Τέσσερα . . . διαμινάκια	315
Τραγουδιστής (ό)	68
Τύχη (ή)	316
Φιλάργυρος και κλέφτες	308
Φίλι (τό) τῆς Ρηνούλας	212
Φτωχός (ό με τό γιαούρτι	411
Φυλακισμένου (του) οι παραγγελίες	91
Χαυένη (ή) καρφίτσα	60, 67
ΧΩΡΙΣ Ο ΚΟΓΕΝΕΙΑ (μυθιστόρημα υπό Hector Malot με 71 εικόνες) : 1, 9, 17, 25, 33, 41, 49, 57, 65, 73, 81, 89, 97, 105, 113, 121, 129, 137, 145, 153, 161, 169, 177, 185, 193, 201, 209, 217, 225, 233, 241, 249, 257, 265, 273, 281, 289, 297, 305, 313, 321, 329, 337, 345, 353, 361, 369, 377, 385, 393, 401, 409, 417	
Ψιράς [ό]	291
Ψάρεμα [τό] και τό κυνήγι (με 3 γελοιογραφίας)	5
Ψωμί [τό] των φτωχών	75

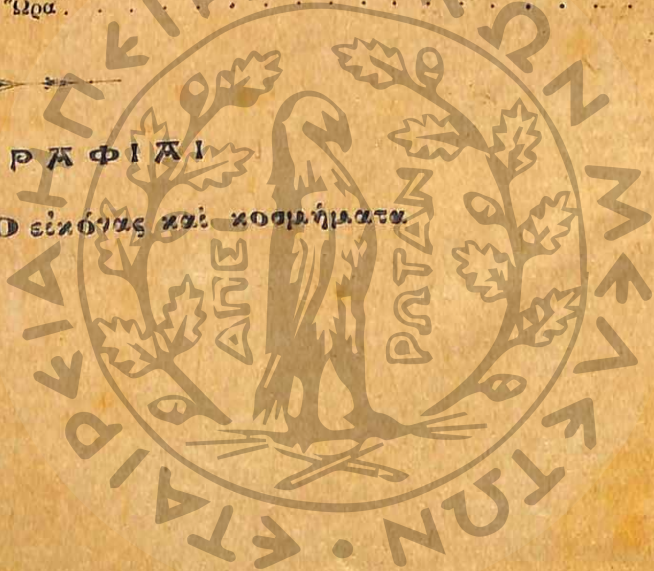
ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Άγνωστο άστρο	Σελ.
Αι-Δημήτριος	75
Ακρόπολις	395
Αλόπηξ και λέαινα	156
Ανάμνηση	220
Αιδοφύλλα	251
Αντίο (ό)	324, 331, 340, 347, 371, 379
Αντίο (ό)	3
Αντίο (ή) πρὸς τὴν Ἑλλάδα	147
Αντίο (ό)	179
Εἶδα	292
Εἶδον	155
Εἶδον	131
Εἶδον	387
Εἶδον	124
Εἶδον	316
Εἶδον	204
Εἶδον	363
Εἶδον	299
Εἶδον	355
Εἶδον	123
Εἶδον	108
Εἶδον	116
Εἶδον	52
Εἶδον	99

Δουλούδι	Σελ.
Μαβίλης	307
Μία ζωή	228
Μικρή (ή) Βλαχοπούλα	140
Νά ήμουν παππούς	219
Μεταλούδα	334
Μεταλούδα	61, 275
Μεταλούδα	37
Μεταλούδα	67
Μεταλούδα	107
Μεταλούδα	5
Μεταλούδα	19
Μεταλούδα	281
Μεταλούδα	27
Μεταλούδα	227
Μεταλούδα	259
Μεταλούδα	340
Μεταλούδα	92
Μεταλούδα	92
Μεταλούδα	36
Μεταλούδα	43
Μεταλούδα	387
Μεταλούδα	348
Μεταλούδα	269

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

Ο τόμος ούτος περιέχει 180 εικόνες και κοσμήματα

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
Ἐτησίᾳ δρ. 12.—	Ἐτησίᾳ φρ. 15.—
Ἑξάμηνος 6,50	Ἑξάμηνος 8.—
Τρίμηνος 3,50	Τρίμηνος 4,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879
 ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΒΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικ. λεπ. 30. Ἐξωτερικ. λεπ. 35
 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, ἐπίσης λεπ. 30
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὅδὸς Εὐερπίδου δρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 26ος

Ἐν Ἀθήναις, 1 Δεκεμβρίου 1918

Ἔτος 41ον. — Ἀριθ. 1

ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ τοῦ HECTOR MALOT

[Βραβευμένο ἀπὸ τὴν Γαλλ. Ἀκαδημίαν]

ΣΤΗ ΛΟΥΚΙΑ ΜΑΛΟ

Ὅσο ἔγραψ' αὐτὸ τὸ βιβλίον, ὅλο σένα, παιδί μου, συλλογιζόμουν καὶ κάθε στιγμή τὸ νομά σου ἀνέβαινε στὰ χεῖλιά μου: — Ἡ Λουκία θὰ τὸ αἰσθανθῇ αὐτό; — Θὰ τῆς ἀρέσῃ αὐτὸ τῆς Λουκίας; — Πάντα ἡ Λουκία! Τὸ νομά σου ποὺ τὸ πρόφερα τόσο συχνά, πρέπει λοιπὸν νὰ γραφτῇ ἐπὶ τὴν ἀρχὴ αὐτοῦ τοῦ βιβλίου. Δὲν ἔχω ποιά τύχη τὸ περιμένει. Μὰ ὅποια κι' ἂν θὰ εἶναι, οἱ σελίδες αὐτὲς μοῦ δίνουν τώρα μιὰ διπλὴ εὐχαρίστηση, ποὺ εἶνε ἀνώτερη ἀπὸ κάθε ἐπιτυχία: συλλογιζομαι πὼς μπορεῖς νὰ τὶς διαβάσῃς καὶ αὐτὸς τὶς προσφέρω μὲ χαρά.

ΕΚΤΩΡ ΜΑΛΟ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Στὸ χωριὸ

Εἶμαι παιδί ποὺ τὸ βρήκαν πεταμένο στὸ δρόμο.

Μὰ ὡς τὰ ὀχτὼ μου χρόνια, ἐνόμιζα πὼς, σὰν ὅλα τὰ παιδιά, εἶχα κι' ἐγὼ μιὰ μάννα, γιατί κάθε φορὰ ποὺ ἔκλαιγα, μιὰ γυναῖκα μ' ἔσφιγγε ἐπὶ τὴν ἀγκαλιά της καὶ μὲ νανούριζε τόσο γλυκά, ποὺ τὰ δάκρυά μου παύανε. Ποτὲ δὲν ἔπαυα στὸ κρεβάτι μου, χωρὶς νὰ βρῇ μιὰ γυναῖκα νὰ μὲ φιλήσῃ, κι' ὅταν ὁ ἀνεμὸς τοῦ Δεκέμβρη κολλοῦσε τὰ χιόνια στάσπρισμένα τῆς αἰμα, μοῦ χούφτωνε τὰ ποδαράκια μὲ τὰ δύο της χέρια καὶ κάθονταν ἐκεῖ νὰ μὲ ζεσταίνῃ, ἐνῶ μούλεγε κι' ἕνα τραγουδί, ποὺ ἀκόμα ξαναβρίσκω ἐπὶ τὴν μνήμη μου τὸ σκοπὸ του καὶ μερικὰ τοῦ λόγια.

Ὅταν πάλι φύλαγα τὴν ἀγελάδα μας ἔξω στὰ ρεῖκια, κι' ἔπιανε ἄξαφνα καμμιὰ ραγδαία βροχή, ἐκείνη ἔτρεχε νὰ μὲ βρῇ, νὰ μὲ μπάσῃ, καὶ μανάγκαζε νὰ χωθῶ κάτω ἀπ' τὴ μάλλινη φούστα της καὶ μοῦ σκέπαζε μ' αὐτὴ καλὰ τὸ κεφάλι καὶ τοὺς ὤμους.

Ὅταν, τέλος, ἐμάλωνα μὲ κανένα παιδί καὶ φαινόμουν λυπημένους, μ' ἔδραζε νὰ

τῆς λέω τὸν πόνο μου καὶ σχεδὸν πάντα εὑρίσκε καλὰ λόγια ποὺ μοῦ ριχναν δίκιο καὶ μὲ παρηγοροῦσαν.

Ἀπ' ὅλ' αὐτὰ κι' ἄλλα πολλὰ, κι' ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ μοῦ μιλοῦσε, κι' ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ μὲ χάιδευε, κι' ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ μὲ γλυκομάλωνε ἀκόμα, ἐγὼ ἐνόμιζα πὼς ἦταν μάννα μου.

Να πὼς ἔμαθα, πὼς ἦταν μόνο παραμάννα.

Τὸ χωριὸ μου, — ἢ νὰ πῶ καλύτερά, τὸ χωριὸ ὅπου εἶχα μεγαλώσει, γιατί δὲν εἶχα δικό μου χωριὸ, πατρίδα, ὅπως δὲν εἶχα οὔτε μάννα, οὔτε πατέρα, — τὸ χωριὸ τέλος πάντων ὅπου πέρασα τὰ παιδικὰ μου χρόνια, ὀνομάζεται Σλαβανὸ κι' εἶναι ἀπὸ τὰ πρὶν φτωχὰ τῆς κεντρικῆς Γαλλίας.

Τὴ φτώχεια τοῦ αὐτῆς δὲν τὴ χρωστᾷ στήν ἀψηφησιὰ ἢ ἐπὶ τὴν ὀκνηρίαν τῶν κατοίκων του. Γιατί βρίσκεται σὲ μιὰ χώρα ποὺ δὲν εἶναι σχεδὸν καθόλου γόνιμη. Τὸ χωμα, ἀδάθο κι' ἀχαμνὸ, γιὰ νὰ δίνει κάτι, θὰ χρειάζονταν λιπάσματα ποὺ δὲν ὑπάρχουν — ἢ τοῦλάχιστο δὲν ὑπῆρχαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, — στὸν τόπο. Ἔτσι δὲν βλέπεις, — δηλα-

δὴ δὲν ἔδλεπες, — παρὰ λιγοστὰ χωράζια καλλιεργημένα καὶ παντοῦ μεγάλους χερσότοπους, ὅπου δὲν ἐρύττωναν παρὰ ρεῖκια καὶ γαϊδουράγκαθα. Στὴν ἀπέραντη αὐτῆς ἐρημιά, ἔδλεπες κάπου-κάπου, στὰ ψηλὰ ματα, καὶ κανέν' ἀρρωστιάριον δέντρο, νὰ πλῶνῃ κλώνους στραβούς, πολυδάσανι-σμένους ἀπὸ τ' ἀγριοδόρια.

Ο ΕΚΤΩΡ ΜΑΛΟ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ

Ἐμπνευσμένος, σχεδιάζει τὸ «Χωρὶς Οἰκογένεια» καὶ ὀραματίζεται τὶς κυριώτερές του σκηνές.

Μόνο στις άκροποταμίες ή στα χαμηλά λειβάδια, ήταν και δένδρα ψηλά, τρανά, καστανιάς ή βαλανιδιάς. Κι' έτσι-έτσι σε μία τέτοι' άκροποταμιά, στις όχθες ενός ρυακίου, πούχυνε τα γοργολιμένα νερά του σε κάποιο παραπόταμο του Λείγερ, βρίσκονταν τὸ σπιτάκι, όπου ζήσσε τα πρώτα μου χρόνια.

Ός τα όχτώ μου, άντρα 'ς αυτό τὸ σπίτι δεν είχα ιδῆ ποτέ. Η μάνα μου όμως δεν ήταν χήρα μόνο πού ο άντρας της, ένας πετροκόπος, δούλευε, όπως κι' άλλοι πολλοί τεχνίτες τού τόπου, στὸ Παρίσι και δεν είχε γυρίσει στὸ χωριό, από το μεγάλο εἶδος ἀρετῆς ὥστε να βλέπω ή να καταλαβαίνω τὰ γύρω μου. Κάπου-κάπου μόνο έστελνε λεφτά και χαιρετίσματα με κανένα χωριανό :

— Μάνα-Μπαρμπερίνα(*), ὁ άντρας σου εἶνε καλά. Μούπε να σου πῶ, πὼς οἱ δουλειές δεν πᾶνε άσχημα. Να και κάτι λιανα πού μούδωσε να σου δώσω. Τα μετράς, σε παρακαλῶ ;

Ήταν ὁλο-κι' ὅλο. Η μάνα. Μπαρμπερίνα όμως εύχαριστοῦνταν και μ' αυτό. Ο άντρας της ήταν καλά στὴν υγεία του, δούλευε, κέρδιζε τὸ ψωμί του, — τί άλλο ἤθελε ;

— Αν κι' ο Μπαρμπερής έμενε τόσα χρόνια στὸ Παρίσι, δεν πρέπει να υποθέσει κανένας πὼς τάχε χαλασμένα με τὴ γυναίκα του. Έμενε στὸ Παρίσι, γιατί ή δουλειά τον κρατοῦσε κεί. Τίποτ' άλλο. Όταν θά τον έπαιρναν τὰ γράματα και δεν θά μπορούσε πιά να κόβη πέτρες, θά γύριζε στὸ χωριό του, να ζήσῃ ήσυχα με τὴ γρηά του και με τὰ λίγα λεφτά πού θά είχε βάλει κατά μέρος.

Μία μέρα τού Νοέμβρη, τὴν ὥρα πού σούρπωνε, ένας άνθρωπος πού δεν τον έ-γνώριζα, σταμάτησε διαπρακτικά απέξω ἀπ' τὸ φράχτη μας. Ήμουν στὸ κατώφλι τού σπιτιού κι' έσχιζα ξύλα. Χωρίς να σπρώξῃ τὴν καγγελοπορτα, σηκώνοντας μόνο τὸ κεφάλι του ἀπὸ πάνω, ὁ άνθρωπος έκείνος με κύτταξε και με ρώτησε. Ήν καθόνταν εκεί ή μάνα Μπαρμπερίνα.

Τού είπα να μῆ μέση. Τότες έσπρωξε τὸ καγγελο πού έτριξε 'ς τοὺς άρμούς του, και με άργῶ βήμα, προχώρησε πρὸς τὸ σπίτι.

Ποτέ μου δεν είχα ιδῆ τόσο λερωμένο άνθρωπο !

Στρώματ' άπαντω ἀπὸ λάσπη, άλλα φρέσκα κι' άλλα στεγνά, τον έκπέπλαν ἀπὸ τὰ πόδια ὡς τὸ κεφάλι. Τον έβλεπες μόνο και καταλαβαίνες, πὼς πολλὸν καιρό περπατοῦσε στοὺς χειρότερους δρόμους. Ἀπὸ πού νόχουνταν ;

— Άκουσε τις δουλίες μας ή μάνα-Μπαρμπερίνα και βγήκε τρεχάτη στὴν πόρτα,

(*) Στὰ χωριά τῆς Γαλλίας και Ἰταλίας, τίς παντομίμας γυναῖκες τίς λένε μαν νάδες, όπως εἰμι-δὸς κι ο γάδες. Μάνα-Μπαρμπερίνα-Μπαρμπερίνα. — Σ. τ. Μ.

τὴ στιγμή πού ὁ καταλαττωμένος άνθρωπος περνοῦσε τὸ κατώφλι.

— Σου φέρνω μαντάτα ἀπ' τὸ Παρίσι ! τῆς εἶπε.

— Ἀπλούστατα λόγια, πού πολλές φορές είχαν κτυπήσῃ σταυτιά μας. Ἀλλά ὁ τόνος πού ποσέφθηκαν τώρα, δεν έμοιαζε καθόλου μ' εκείνον πού συνώδεσε, άλλες φορές, τα καλά μηνύματα...

— Ἄλλοι μου ! ἐφώναξ' εὐθύς ή μάνα-Μπαρμπερίνα, συμπλέκοντας τὰ χέρια. Κάτι κακό θά βρῆκε τον άντρα μου !

— Ναί... ναί... μὰ μήν κάνης έτσι, δεν εἶναι τίποτα... Ἀλήθεια, ὁ άντρας σου εἶναι χτυπημένος, μὰ... δεν πέθανε. Τὸ πολὺ-πολύ, μπορεῖ να μείνῃ σακάτης. Για τὴν ὥρα βρίσκεται στὸ νοσοκομεῖο. Ήμουν κι' ἐγὼ κεί-μέσα, στὸ διπλάνὸ κρεβάτι' κι' έπει-δὴς θά γύριζα τώρα στὸ χωριό μου, με παρακάλεσε, περνώοντας, να στὰ πῶ. Δὲ μπορῶ να σταθῶ, γιατί έχω να κάμω τρία μίλλι' ακόμα κι' όπου νᾶναι νύχτωσε.

Η μάνα Μπαρμπερίνα, πού ἤθελε να μάθῃ περισσότερα, παρακάλεσε τον άνθρωπο να μείνῃ και να δειπνήσῃ. Οἱ δρόμοι ήταν κακοί... είπαν πὼς είχαν φανῆ στους λόγγους και λύκοι... θά ξεκινούσε πάλι τὸ πρῶι.

— Έτσι κάθισε κοντὰ στὸ τζάκι και, τρώγοντας ὁλοένα, μᾶς διηγῆθηκε πὼς έγεινε τὸ κακό. Ο Μπαρμπερής είχε κτυπηθῆ βα-ρειά ἀπὸ κάτι σκαλωσιές πού γκρεμίστηκαν ξαφνικά' κι' έπειδὴ ἀποδείχθηκε πὼς τὴ στιγμή εκείνη δεν είχε κανένα λόγο να βρίσκεται στὸ μέρος όπου έπεσαν τὰ ξύλα, ὁ έργολάβος δεν έννοῦσε να τοῦ πληρώσῃ ἀποζημίωση.

— Ἄτυχος ὁ φτωχὸς ὁ Μπαρμπερής, άτυχος ! λέγει. Ἄλλοι κατεργαρέσι, στή θέση του, θάβρισαν τρόπο να πλουτήσουν ἀπ' αὐτὴ τὴν περίστασῃ' μὰ ὁ άντρας σου δεν θά πάρῃ πεντάρα !

Καί, στεγνώνοντας στή φωτιά τὰ σκέλη τού πανταλονιού του, πού είχαν πιά πε-τρώσῃ ἀπ' τὴν πολλὴ λάσπη, έλεγε και ξανάλεγε : « άτυχος ὁ Μπαρμπερής, ά-τυχος ! » Καί τὼς με μὲ ἀληθινὸ οἶκτο, πού μαρτυροῦσε πὼς ἀπὸ μέρος του, δεν θάταν καθόλου δυσχερῆς νὰ πληρωθῇ και να σακατευθῇ, φτάνει να τοῦδιναν κάμπο-σους παράδες...

— Ἄς εἶναι όμως, εἶπε τελειώνοντας τὴ διήγησή του, ἐγὼ τον έσυμβούλεψα να κάμῃ δίκη τοῦ έργολάβου.

— Δίκη;.. μὰ θά κόστιζε πολὺ...

— Ναί, μ' ἂν τὴν κέρδιζε ;

Η μάνα-Μπαρμπερίνα ἤθελε να πάρῃ τώρα στὸ Παρίσι' συλλογίζονταν όμως πὼς τὸ ταξίδι ήταν μακρινὸ και πολυ-έξοδο.

Τὴν ἄλλη μέρα κατεθήκαμε στὸ χω-ριό για να ρωτήσουμε τον παπᾶ. Κι' αὐτός τὴ συμβούλεψε να μῆ φύγῃ, ἂν δεν εμά-θαινε πρώτα, πὼς τὴ χρειαζόνταν εκεί χωρίς ἄλλο. Έγραψε μάλιστα στὸ Πα-

ρίσι, στὸν έφημέριο τοῦ Νοσοκομείου, ὅ-που ήταν ὁ Μπαρμπερής, κι' ύστερ' ἀπὸ λίγες μέρες, ἤλθε ἀπάντησῃ, πὼς ή μάνα Μπαρμπερίνα δεν ήταν καμμιά άνάγκη να πάρῃ ή ἴδια, παρὰ να στείλῃ μόνο στὸν άντρα τῆς λίγα λεφτά, για τὴ δίκη πού θάκανε τοῦ έργολάβου.

Μέρες, εβδομάδες περνοῦσαν' και κάθε τότὸ εφθάναν ἀπὸ τὸ Παρίσι γράμματα, πού ὅλα ζητοῦσαν λεφτά. Τὸ τελευταῖο, πὺ ἀπαιτητικὸ ἀπὸ τᾶλλα, έλεγε πὼς ἂν σώθηναν τὰ λεφτά τῆς μάνας-Μπαρμπερίνας, έπρεπε να πουλήσῃ τὴν ἀγε-λάδα και να πάρῃ.

Μόνο ὅτοι έζησαν στὴν έξοχὴ με χω-ρικούς, έξερουν καλά τί δυστυχία και τί πόνος κλειέται μετὰ 'ς αὐτὲς τίς τέσσε-ρις λέξεις : « να πουλήσῃ τὴν ἀγελάδα ». Για τὸν χωρικό, ή ἀγελάδα εἶναι ζωή. "Όσο φτωχὸς κι' ἂν εἶναι, ὅσο μεγάλη οἰκογένεια κι' ἂν ἔχῃ, μπορεῖ να ναι σί-γουρος πὼς δεν θά πεινάσῃ, ὅσο ὑπάρχει στὸ σταῦλο του μία ἀγελάδα. Μ' ἓνα λουρί, μ' ἓν' ἄλλο σχοινὶ δαμένο γύρω πτὰ κέρατά της, ἓνα μικρὸ παιδί μπορεῖ να τὴ γυρίζῃ στοὺς χορταριασμένους δρό-μους, ἐκεῖ όπου ή βοσκὴ δεν εἶναι κανε-νός, και τὸ βράδυ ὁλάναιρ' ή οἰκογέ-νεια έχει βούτυρο στὴ σούπα της και γάλα ὅσο θέλει. Πατέρας, μητέρα, παι-διά, μικροί και μεγάλοι, ὅλοι ζοῦν ἀπὸ τὴν ἀγελάδα.

Ζούσαμε τόσο καλά ἀπ' τὴ δική μας, ή μάνα-Μπαρμπερίνα κι' ἐγὼ, ὥστε ἴσαμε τότε, δεν είχα φᾶν κρέας σχε-δὸν ποτέ. Μὰ δεν ήταν μόνο ή παραμάν-να μας' ήταν κι' ή συντροφισσά μας, ή φίληνάδα μας' γιατί μὴ φαντασθῇτε πὼς ή ἀγελάδα εἶναι κανένα κουτόζωο, κτη-νός' άπαναντίας εἶναι ζωὸ γεμάτο νοη-μοσύνη κι' ήθικα προτερήματα, πού με-γαλώνουν μάλιστα με τὴν ἀνατροφή. Χαίδεύαμε τὴ δική μας, τῆς μιλούσαμε, μᾶς καταλάβαινε και, με τὰ μεγάλα τῆς στρογγυλά μάτια, τὰ γεμάτα γλύκα, ἤξερε κι' αὐτὴ να μᾶς κἀνῃ να κατα-λαβαίνουμε ἐκεῖνο πού ἤθελε ή ἐκεῖνο πού αἰσθανόταν.

Τελος πάντων τὴν ἀγαπούσαμε και μᾶς ἀγαποῦσε. Αὐτὸ τὰ λέει ὅλα.

Καί τώρα έπρεπε να τὴν ἀποχωρι-σθοῦμε, να τὴ στερηθοῦμε, γιατί μόνο « πουλώντας τὴν ἀγελάδα » μπορούσαμε να εύχαριστήσουμε τον Μπαρμπερῆ.

— Ἡθ' ἓνας ζωέμπορος στὸ σπῖτι κι' ἀρὸς εξέτασε καλά τὴν Κοκκίνω, ἀρὸς τὴν έψηλάφησε πολλὴ ὥρα, κουνώντας σὰ δυσχερῆς τὸ κεφάλι του, ἀρὸς εἶπε και ξανάπε ἐκατὸ φορές πὼς δεν τοῦ έκανε καθόλου, πὼς ήταν ἀγελάδα φτωχῶν ανθρώπων πού δὲ θάβρισκε να τὴν ξαναπουλήσῃ, πὼς δεν είχε γάλα, πὼς έκανε καλὸ βούτυρο, στὸ τέλος εἰδή-λωσε πὼς ἀποφάσισε να τὴν ἀγοράσῃ, μὰ έτσι, μόνο ἀπὸ καλοσύνη του και για να

εύχαριστήσῃ τὴ μάνα-Μπαρμπερίνα πού ήταν καλὴ γυναίκα.

Η κακόμοιρη ή Κοκκίνω, σὰ να καταλάβοινε τί έτρεχε, δεν ἤθελε με κανένα τρόπο να βγῇ ἀπ' τὸ σταῦλο τῆς κι' άρχισε να μουγγρίζῃ λυπητερὰ.

— Πήγαινε ἀπὸ πίσω και χτύπῃ τὴ ! μού εἶπε ὁ έμπορος, και μούδωσε τὸ καμτσίκι, πού είχε κρεμασμένο ἀπ' τὸ λαιμό του.

— Όχι, ὄχι ! έκαμε ή μάνα-Μπαρμπερίνα.

Κι' έπιασε τὴν ἀγελάδα ἀπ' τὸ λουρί κι' άρχισε να τῆς γλυκομιλᾷ :

— Έλα, χρυσή μου, έλα, να σε χαρῶ...

Η Κοκκίνω δεν ἀντιστάθηκε πιά' κι' άμα βγήκε στὸ δρόμο, ὁ έμπορος τὴν έδεσε πίσω ἀπ' τὰ μᾶξι του κι' ἐκείνη ἀναγκάσθηκε νακολουθῇ τᾶλογο.

Είχαμε γυρίσει στὸ σπῖτι, μὰ για πολλὴν ὥρ' ακόμα, άκούγαμε τὰ λυπη-τερὰ τῆς μουγγρίσματα.

Πᾶι ! οὔτε γάλα πιά, οὔτε βούτυρο. Τὸ πρῶι ξερὸ ψωμί' και τὸ βράδυ πατά-τες με ἄλατι.

(Έπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΝΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ἄγαπητοί μου, ἸΑ ἀπ' αὐτὲς τίς ἡμέρες, παραστά-θηκα σε μία σκη-νούλα μεταξὺ δυὸ ἀδελφῶν. Τοῦ ἔνα, κορίτσι μαθήτρια τοῦ Ἀρσακείου, ἀπὸ ἐκείνης ὅμως πού σπουδάζουν ἀπ' ἀγάπη για τὰ γράμματα, πού πη-γαίνουν στὸ σχολεῖο ὄχι για να παίρνουν ἄριστα ή να περνοῦν τὸν καιρό τους, παρὰ για να μαθαίνουν. Τᾶλλο, ἀγόρι' μαθητῆς τῆς Δ' τοῦ Γυμνασίου, έξυπνο παιδί, ζωηρό, ὄχι όμως και φιλόμαθο σάν τὴν ἀδελφή του' μαθητῆς τελος πάν-των σάν τοὺς περισσότερους, πού κιντᾶ-ζουν να πάρουν ὅπως-ὅπως ἓν' ἀπολυ-τήριο πού θά τοὺς χρησιμῆσῃ, ἀδιάφορο κι' ἂν δεν θάντιπροσταυεύῃ ὅλας ἐκείνες τίς γνώσεις πού ὁ π ο τ ῖ θ ε τ α ι. Τὸ κορίτσι λοιπὸν χρειάστηκε, ἔτσι ἀπάνω στὴν κουβέντα, κάποιον ὄρο ἀπὸ τὴν Ψυχο-λογία, πού δεν τον θυμοῦνταν και ρώτησε τὸν ἀδελφό της πού, κατὰ τὴ γνώμη της, έπρεπε να τὸν ξερῃ. Έκείνος όμως δεν τον ἤξερε και, κοκκινίζοντας λιγάκι, ἀποκρίθηκε πὼς «δεν έχει ιδέα».

— Δεν ντρέπεσαι; τὸν μαλώνει ή ἀδελφή του.

— Καί γιατί δεν ντρέπεσαι και σύ ; τῆς ἀντιλέγει.

— Γιατί ἐγὼ δεν εἶμαι στὴν τετάρτη

τοῦ Γυμνασίου, τοῦ ἀπαντᾷ, και τόσο πού ξέρω, πολὺ μου και καλά μου.

— Κι' ἐγὼ πολὺ μου και καλά μου ! ἀντιλέγει πάλι ὁ μαθητῆς. Γιατί τί κι' ἂν εἶμαι στὴν τετάρτη ; Έχασες τί μά-θημα ή μα γίνονταν, ὅλ' αὐτὰ τὰ χρόνια, στὰ σχολεῖα μας ; Βαλκανικός πόλε-μος, Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, ἐπιστρατεῖες ή μία ἀπάνω στὴν ἄλλη, ἐπιτάξεις, ἐ-παναστάσεις, ἐπιδημίες, 18η Νοεμβρίου. Ἀρίνω δὰ τίς γιορτάδες, θρησκευτικές, πολιτικές, ἐθνικές, διεθνείς και πάει λέοντας. Ἄν μαζέψουμε δηλαδή τίς ἡ-μέρες, τίς ὥρες καλλίτερα, πού κάναμε μάθημα 'ς ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα τῶν ἔξι-επτὰ χρόνων, — ἀπὸ τότε δηλαδή πού ἐγὼ πῆγα στὴν Α' τοῦ Ἑλληνικοῦ, — πόσα χρόνια, μῆνες καλλίτερα, θά βροῦμε πὼς μᾶς κάנוυν ; Ἄ, δεν ήταν ἐποχὴ για σπουδές, αὐτὴ πού πέρασε !

Καί δεν είχαμε καθόλου τὴν ἡμέρα, πού μᾶς ὀρκιζε 'ς αὐτὴ τὴν ἡλικία, ἀπὸ δέκα χρόνων παιδιὰ ὡς δεκαεπτὰ.

— Ἡ ἀδελφή του τότε γύρισε σε μένα. — Ἀλήθεια λέει, μού εἶπε. Τὰ παιδιὰ μπορεῖ να μὴ φταῖνε και τόσο' τὸ βέβαιο όμως εἶναι πὼς βγαίνουν ἀ-στοιχείωτα.

— Ἐ, ὄχι πάλι κι' ἀστοιχείωτα ! έκαμε ὁ μαθητῆς πειραγμένος

— Έκείνο πού σοῦ λέω ! τοῦ φώναξε ή ἀδελφή του. Εἶστε ἀστοιχείωτοι !

Βλέπω δὰ και τοὺς φίλους σου !.. Δεν ξέρετε τί σᾶς γίνεται. Κι' ἂν δεν τσακι-σθῇτε τώρα να μάθετε τὰ στοιχειώδη, σε βεβαιῶ πὼς παραπάνω θά τὰ βρῆτε μπαστούνια. Καί καλά ή Ψυχολογία' τὸ κάτω-κάτω μπορεῖ να μὴν εἶναι κι' ἀπαραίτητη. Μὰ πού δεν ξέρετε Ἑλ-ληνικά ; πού δεν ξέρετε Μαθηματικά ; Οὔτε Ἱστορία, οὔτε Γεωγραφία, οὔτε Φυσική, οὔτε Χημεία, οὔτε τίποτα ;

— Εγὼ δεν μπορῶ ακόμα να καταλάβω, πὼς μπορεῖ να βγῇ ἓνας νέος στὴ ζωή, με τόσα χάσματα στίς σπουδές του, δηλαδή στὸ μυαλό του !

— Ὁ μαθητῆς, φαίνεται, τὸ συναισθάν-θηκε καί, κοκκινίζοντας ακόμα, ψιθύρισε : — Μὰ... θὰ διαβάσω !

— Ναί, τοῦ ἀποκρίθηκε ὅλο ἔτσι λές, μὰ να ἰδοῦμε πότες... Νά, δυὸ μῆνες τώρα τὰ σχολεῖα εἶνε κλειστά για τὴ γρίπη. Θάχες καιρὸ να γίνης... ρωτήρας ! Ἄ-νοιξες όμως πότες σου βιβλίο ; πές μου, ἄνοιξες ;

— Πῶς ; έκαμε ὁ μαθητῆς. Δὲ θυ-μάται μία μέρα πού μελέτησα Ἄλ-γεβρα :

— Χά, χά, γέλασε ή ἀδελφή του δυ-νατά. Μία μέρα !.. χά ! χά ! ἀκούε' ἐκεῖ μία μέρα !.. Αὐτὸ ήταν ὅλο !..

— Σοβαρεύτηκε κι' έξακολούθησε :

— Εγὼ όμως... εἶδες ἂν πέρασε μέ-ρα, χωρίς να μελετήσω ! Γιατί καταλα-βαίνω κι' ἐγὼ, πὼς οὔτε στὸ Ἀρσά-

κειο, αὐτὰ τὰ χρόνια, δεν έγειναν' τὰ μαθήματα ὅπως έπρεπε...

— Ἐπὺ εἶσαι σοφῇ ! τὴν έκαψε με φούρκα ὁ ἀδελφός της. Οὐρ, μὴ με σκο-τίλῃς πιά !..

Καί κατακόκκινος τώρα σάν ἀστα-κός... ξεματισμένος, βγήκε με ὀρμη ἀπὸ τὸ σαλονάκι.

Μείναμε οἱ δυὸ μας.

— Προσπαθῶ να τὸν φιλοτιμήσω, μού εἶπε τότε ή ἀδελφή του, μὰ δὲ πιστεύω να τὸ κατορθώσω... Ἀλήθεια, δὲ νομί-ζετε και σεῖς πὼς εἶναι ῥοδὸδ ὅ,τι συμβαίνει μ' αὐτὰ τὰ παιδιὰ ; Ἄτ'χα ναί, δὲ μπορῶ να πῶ. Μποροῦσαν να γεννηθοῦν κι' ἐπὶ τὰ χρόνια προτῆτερα ή ὑστερώτερα. Μὰ τότε, στὴ θέση τους, δεν θάταν ἄλλα και παντα, για τὴν κοινωνία, τὸ ἴδιο δεν θά... Τὸ ζῆ-τημα εἶναι τώρα πῶ, θά πληρώσουν αὐτὰ, τᾶτ'χα ἔστω, πὼς θά ὑπερникή-σουν δηλαδή αὐτὴ τὴν κακοτυχία και θά μάθουν μονάχα τους ὅτα δεν μπό-ρεσαν να μάθουν στὸ σχολεῖο. Δεν νο-μίζετε και σεῖς πὼς εἶναι σπουδαῖο ;

— Σπουδαῖο και... ῥοδερὸ ! ἀποκρί-θηκα στὴ «σοφῇ» Ἀρσακείαδα. Καί τόσο μάλιστα, ὥστε θά γράψω μία « Ἀθηναϊκὴ Ἐπιστολή ».

— Ὁρατᾶ ! ἐφώναξε. Καί τί θά λέτε ;

— Ἀπλούστατα, ὅ,τι εἶπατε πρὸ ἐλί-γου σεῖς οἱ δυὸ. Θάποδῶσω, σὰ φωνο-γράφος, τὸ διάλογο σας. Μοῦ φαίνεται πὼς ἀρκεῖ.

Αὐτὸ κι' έκαμα, καθὼς βλέπετε. Τὸ ἐπιμύθιο τὸ βγάξετε μόνοι σας : Ὅσοι καταλαβαίνετε πὼς τα ἑπτὰ περασμένα χρόνια δεν πῆγαν και τόσο καλά ἀπὸ ἐποψῇ σπουδῶν, μπορεῖτε νακολουθᾶ-σετε τὴ συμβουλή τῆς Ἀρσακείας στὸν ἀδελφό της και να ἐπιμεληθῇτε τὸ διπλὸ τὰ δυὸ-τρία ἐπόμενα, ἀρχι-νώντας ἀπὸ φέτος, ἀπὸ τώρα.

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Ο ΓΥΦΤΟΣ (Brizeux)

Τὰ μπόρτα του για 'δέστε, γυαλίζουν με- [λανά, και μ' ὅλη του τὴ φῶρα τὸ σίδερο γυρνᾷ. Τὴ νύχτα, τὴν ἡμέρα, σκυφτός σφυροκοπᾷ, δίχως να παίρνῃ ἀνάσα 'στ' ἄμμιόνι του [χτυπᾷ !

Τὰ σιδεράκια δεν τὰ ξέρει ποτές του γαλανά' τὴ φλόγα, τὸ σφυρί του, θωρεῖ παντοτεινά. Τὴ νύχτα, τὴν ἡμέρα, σκυφτός σφυροκοπᾷ, δίχως να παίρνῃ ἀνάσα 'στ' ἄμμιόνι του [χτυπᾷ !

Ἐχει παιδιὰ, γυναίκα' γι' αὐτοὺς τόσον [κραιῶν τὰ κορτερά καρφιά του να φκιάνει ἓνα [σοφῶ,

Τὴ νύχτα, τὴν ἡμέρα, σκυφτός σφυροκοπᾷ, δίχως να παίρνῃ ἀνάσα 'στ' ἄμμιόνι του [χτυπᾷ !

ΤΕΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα υπό ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

Τάμαξ! μπορεί να είχε πέσει κηλόα στα χέρια των καταδίκων!

Σε λίγες στιγμές, ο ρεπόρτερ κι' οι δυό του σύντροφοι βρέθηκαν πάλι στην πόρτα του φράκτη, όπου άκουσαν τον Τοπ απέξω να γαυγίζει υπόκωφα...

Ο μηχανικός, αφίνοντας μια στιγμή τον Αύρτων, βγήκε κι' αυτός από το σπίτι, έτοιμος να πυροβολήσει. Ο Χάρμπερτ τον άκολουθησε. Κι' οι δυό έπρόσεχαν τη ράχη του ριζοβουνιού, που είχε από κάτω της τη στάνη. Αν οι κατάδικοι ήταν κρυμμένοι εκεί, μπορούσαν να σκοτώσουν τους άποίκους ξανά-ξανά...

Την στιγμή εκείνη το φεγγάρι έπρόβαλε στην ανατολή, άπάνω απ' το μαύρο παραπέτασμα του δάσους, κι' ένα μελιχρό φως χύθηκε στο πλάτωμα της στάνης. Τα δένδρα της, το μικρό της ποταμάκι, τα λειβαδάκια της, φωτίστηκαν όλα. Προς το μέρος του βουνού, το σπίτι και μέρος του φράκτη διακρίνονταν κάσπρα. Από τ' άλλο μέρος όμως, προς την ξάπορτα, ο φράκτης έμεινε σκοτεινός.

Την ίδια στιγμή, ο Τοπ έκοψε άπτομα το σχοινί του κι' άρχισε να γαυγίζει με μανία, τρέχοντας στο βάθος της στάνης, δεξιά του σπιτιού.

— Προσοχή! έώναξε ο Κύρος Σμιθ. "Ετοιμα τ' αουθένια!..

Οι άποικοι έπρότειναν τα όπλα τους και πεσίμεναν τη στιγμή για να πυροβολήσουν. Ο Τοπ έξακολουθούσε να γαυγίζει κι' ο Ζούπ, που ο Νάβ τον είχε λύσει, έτρεχε προς τον σκύλο με σφυρίγματα δυνατά.

Οι άποικοι τον άκολουθούσαν κι' έφθασαν ως το ποταμάκι, που το έσκίαζαν δένδρα ψηλά.

Κι' εκεί στο φεγγαρόφωτο, τι είδαν; Πέντε πτώματα, ξαπλωμένα στην άχθη! (*)

Ήταν οι κατάδικοι που πρὸ τεσσάρων μηνών, είχαν άποβιβασθή στη νήσο Λίγχολν!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Τι διηγείται ο "Αύρτων — Τα σχέδια των ποιών συντρόφων του. — Η έγκατέστασή τους στη στάνη. — Ο Αικαιοκρίτης της νήσου Λίγχολν. — Ο Καλόνηος. — Έρευνα γύρω στο Φααγλίνο. — Υπόγειες βρον-

(*) "Ιδε εικόνα φύλλου 10, σελ. 273.

τές. — Μια άπάντηση του Πέγκροφ. — Μέσα στον κρατήρα. — Επιστροφή.

Τι είχε συμβή; Ποιός έσκότωσε τους καταδίκους; Ο Αύρτων; Όχι, άφ' ου πρὸ μιάς στιγμής ακόμα φοβούνταν την επιστροφή τους.

Ο Αύρτων όμως ήταν ακόμα λιγοθυμισμένος, βυθισμένος σε νάρκη, άκίνητος στο κρεβάτι του, όπου είχε πέσει ύστερ' από τα λίγα έλεϊνα λόγια που είχε προφέρει.

Οι άποικοι, συγκινημένοι βαθιά, ταραγμένοι από χίλιες ιδέες, έμειναν όλη τη νύκτα στο σπίτι της στάνης, χωρίς να ξαναγυρίσουν στο μέρος όπου είχαν ιδή τα πτώματα των καταδίκων. Με τι τρόπο βρήκαν τον θάνατο αυτοί, ο Αύρτων ίσως δεν θα ήταν σε θέση να τους πληροφορήσει, άφ' ου δεν ήξερε καν ο ίδιος πώς βρίσκονταν στο σπίτι της στάνης. Θα μπορούσε όμως να τους διηγήθῃ τολάχιστο ετα είχαν συμβή προητέρω.

Πραγματικώς, την άλλη μέρα, ο Αύρτων έξύπνησε, συνήλθε. Οι σύντροφοί του του φανέρωσαν όλη τους τη χαρά που τον ξανάβρισκαν ύστερ' από εκατόν τέσσαρες ήμέρες χωρισμού. Τότε ο Α-

νός που είχε στην Αυστραλία. "Ετσι, οι κακοήργοι που έτοιμάζονταν να σφάξουν τον Αύρτων, σεδάσθηκαν τον Μπέν Ζόυς.

Από τη στιγμή όμως εκείνη, οι πρώην σύντροφοί του δεν τον άφισαν ήσυχο. Ήθελαν και καλά να τον πάρουν μαζί τους, να τον κάμουν πάλι δικό τους, άρχηγό τους ίσως, και τον έβίαζαν να τους βοηθήσει για να πάρουν το Γρανίτινο Παλάτι, να εισχωρήσουν στην άπρόσιτη εκείνη κατοικία και, σκοτώνοντας όλους τους άποίκους, να γίνουν κύριοι του νησιού.

Ο Αύρτων άρνήθηκε, αντίσταθηκε. Μετανοημένος, εξαγνισμένος, ο πρώην κατάδικος προτιμούσε να σκοτωθῇ παρά να προδώσει τους συντρόφους του. "Ετσι, δεμένος, με βουλωμένο το στόμα και με την άυστηρότερη επιτήρηση, ο Αύρτων έζησε στη σπηλιά εκείνη τέσσερους μήνες.

Ός τόσο οι κατάδικοι, αν κι' είχαν άνακαλύψει την στάνη από τις πρώτες μέρες κι' από τότε ζούσαν με τις προμήθειές της, δεν κατοικούσαν εκεί.

Την 11 Νοεμβρίου, δυό απ' αυτούς, που τους βρήκε άνυπόπτους στη στάνη ο έρχομός των άποίκων, έπυροβόλησαν, καθώς ξέρούμε, τον Χάρμπερτ κι' ο ένας γύρισε στη σπηλιά, καυώμενος πώς έσκότωσε έν' από τους κατοίκους του νησιού, άλλα γύρισε μόνος. Ο σύντροφός του, καθώς ξέρουμ' έπίσης, είχε πέσει από το μαχαίρι του Κύρου Σμιθ.

Φαντάζεται κανείς την άνησυχία, την άπελπισία του Αύρτων, όταν έμαθε τον θάνατο του Χάρμπερτ; Οι άποικοι δεν ήταν πια παρά τέσσεροι και στη διάκριση σχεδόν των καταδίκων!

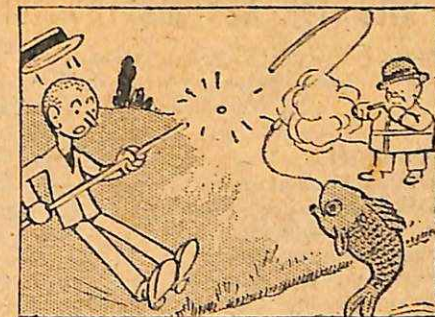
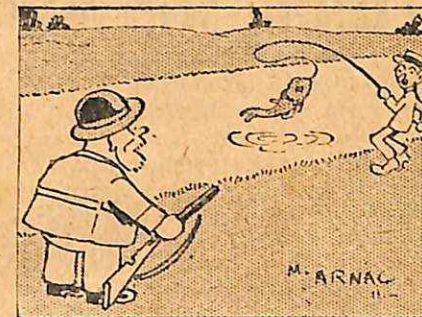
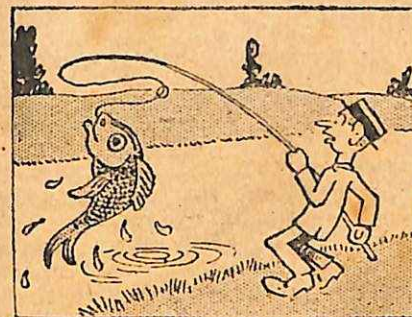
"Υστερ' από το έπεισόδιο εκείνο, 'ς όλο το διάστημα που, εξ αίτίας της πληγής και της άρ-

ρώστειας του Χάρμπερτ, οι άποικοι έμειναν στη στάνη, οι πειρατές δεν άφισαν το υπόγειό τους κι' ούτε άφ' ου έλεηλάτησαν την Τερψιθέα, δεν έκριναν φρόνιμο να τ' άφίσουν.

Το κακομεταχείρισμα του Αύρτων τότε διπλασιάσθηκε. Σ' τα χέρια του και σ' τα πόδια του φαίνονταν ακόμα τ' αφρικτά σημάδια των σχοινιών, που τον κρατούσαν δεμένο νύκτα-μέρα. Από στιγμή σε στιγμή περίμενε τον θάνατο και δεν φαντάζονταν ποτέ πώς μπορούσε να τον γλυτώσει.

"Ετσι έζησε ως την τρίτη έβδομάδα

ΤΟ ΨΑΡΕΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ

Ο Κουφιοκεφαλάνης, τώρα με την άκρίβεια και την έλλειψη των ψαριών, άποφάσισε να γίνη ο ίδιος ψαράς, γιατί τα ψάρια του υπερσρέσουν. Κάποτε ή ύπομνηή του άνταμείβεται πλούσια. Το άγκίστρο του πιάνει ένα χοντρό, ώραίο ψάρι, που ό φαγός μας το κάνει βραστό με μαγιονέζα ή τηγανητό με σκορδαλιά. "Ετσι και μια μέρα έπιασε ένα πελώριο, δαιμονισμένο, που σπάρανε στάγκιστρι του με τέτοια δύναμη, ώστε ο Κουφιοκεφαλάνης δεν μπορούσε να το κάνη καλά κι' έκινδύνευε να πέσει στη θά-

λασσα μαζί με τη λεία του. — Στην έπική αυτή πάλη, ποιός θα νικήσει; Το ψάρι θα γίνη χρεοαίο, ή ο Κουφιοκεφαλάνης θαλασσιός;.. Ίσως δεν θα γίνονταν ούτε το ένα ούτε το άλλο, γιατί ο Κουφιοκεφαλάνης, βλέποντας την άδυναμία του, ήταν πια έτοιμος να τάπαρτήση όλα και να φύγη, όταν έξαφνα παρουσιάζεταν μπροστά του ένας κύριος, που γύριζε από το κυνήγι. — "Α τι καλά! του φωνάζει άμέσως ο ψαράς. Κύριε, σ' παρακαλώ, πυροβολήστε το!.. Ο κυνηγός, που δεν είχε σκοτώσει κανένα που-

λί, σκέπτεται πώς δεν θάταν άσχημο να σκοτώσει τολάχιστο ένα ψάρι. Και πρόθυμος, σημαδεύει στη στιγμή και πυροβολεί. Άλλά,... ώ, της άτσαμοσύνης του! Άντι να βρή το ψάρι, βρίσκει το καλάμι, που κόβεται στη μέση. Τότε, το μόν ψάρι μ' ένα βλέμμα εύγνωμοσύνης στον άπρόοπτο σωτήρα του, πέφτει και χάνεται στη θάλασσα, ο δε Κουφιοκεφαλάνης μαθαίνει έτσι, ότι δεν είναι καθόλου φρόνιμο νάνακατεύη κανείς το ψάρεμα με το κυνήγι...

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΜΑΡΙΑ Σ. ΛΕΡΙΟΥ (Κυνηγέτις "Αο-
τεμης) και ΕΛΕΝΗ Γ. ΡΕΣ ("Ανθοσαρ-
μένη Χίος) εν Χίω. Πρώτον Βραβείον
17ου Διαγωνισμού Ξεσπαθώματος.

ΚΟΡΗ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ, εν
"Αθήναις. Πρώτον Βραβείον
Δεκάτου "Εβδομού Διαγωνισμού
Ξεσπαθώματος.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΜΟΥ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Θα ήμουν έξη χρονών και όλη μου ή σοφία ήταν πώς ήξερα να διαβάζω λιγάκι, να γράφω ύπορερτά και να λογαριάζω κουτσά-στραβά.

Ο μπαμπάς μου σκέφθηκε λοιπόν, πώς καιρός ήταν πια να μου αύξήση αυτή τη σοφία μου και άποφάσισε να με βάλη στο σχολείο. Με πήρε λοιπόν και πήγαμε να με γράψω και ή κυρία Διευθύντρια, με μια έπιστημότητα έπιβλητική, μου έπε πώς πρέπει να δώτω εξετάσεις.

Τρομαγμένη και χαρούμενη μαζί, — γιατί στο βάθος καράρωνα που με λογάριζαν και μένα για μεγάλη, — πέρασα ύστερα από κάμποσες μέρες να δώτω τις πρώτες μου εξετάσεις.

Η άνάγνωστη πήγε θαυμάσια. Η Διευθύντρια μου χάρωσε τα μαλλιά μου, μου μίλησε πολύ γλυκά.

Η γραφή, άς μήν ήταν και τόσο έκτακτη, δεν την βρήκε δύσκολη. Όλα πήγαιναν λοιπόν θαυμάσια, όταν ποιά κητάρα τώρερε να θυμηθῇ την Ίστορία.

— Έρεεις λίγη "Ελληνική Ίστορία;
— Έρω, άποκρίθηκα, από φόβο μη φανώ άγράφματη.

— "Α! μά ξέρούμε πολλά πράγματα τότε! Τι καλά! λέγει ή καλή κυρία. Δεν μου λές τίποτα για τον βασιλέα Λεωνίδα;

Πιό κόκκινη από παπαρούνα, είπα στη τύχη: — Ήταν βασιλεύς.

— Πολύ ώραία. Και τι έκαμε αυτός ο βασιλεύς;

"Αχ! το κεφαλάκι μου! πώς γυρίζει. Πήρα θάρρος όμως κι' άποκρίθηκα:

— Άνέβηκε στο θρόνο.

— Βέβαια, είπε ή κυρία, συγκαταβακή. Και ύστερα;

Δεν μπορούσα πια. Πήγαίνα να κλάψω. Δεν ήξερα τι ναποκριθώ. Στην άπελπισία μου όμως, σαν τον πνιγμένο που άρπάζει ό,τι βρή, έρριξα κι' εγώ στην τύχη:

— Μά, ύστερα ξανακατέβηκε.

Από το σκαστό γέλιο που άντηχησε σ' αυτή μου την άπάντηση: κατάλαβα πόσο μεγάλη ήταν ή άνοησία μου. Η καρδιά μου χτυπούσε σαν ταμπούρλο. Περίμενα την καταδίκη μου. Φαντασθήτε λοιπόν πόσο παραξενεύτηκα σαν άκουσα να μου λέγη γελαστή:

— Είμαι πολύ εύχαριστημένη από σένα, παιδί μου. Δεν την ξέρεεις βέβαια την Ίστορία, μά θα την μάθεις. Γιατί έχεις θάρρος και καλή θέληση. Θα γίνης μια καλή μαθήτρια.

Ακόμα σπάζω το κεφάλι μου να βρω πώς το κατάλαβε!

[Από το Γαλλικό της Yvonne Sarcey.]
Σ. ΜΑΥΡΙΔΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΣΚΑΝΤΖΟΧΟΙΡΟΣ... ΑΕΤΟΣ

Σκαντζόχοιρος κουλουριασμένος Μισοκοιμούνται ένοιασμένοι Κι' όνειρο βλέπει, πως φοιχτό "Εγινε άητός... άγκαθωτός, Και ξετυλίγεται προβάλλει Το άσκημοπούρικο κεφάλι, Τα ποδαράκια του τεντώνει Και τ' άκουει σαν να... πτερώνη! Μά, παρεκεί, θωρεί έν' άγριμ Με δένα νύχια σουβλερά, Και τ' άσυλλόγιστο ζωντήμι Του κάκου λάμπει... τ' άφτερά! Το άκαθερό του τ' ομαόρι Χίλιων πτερών είχε τη χάρη.

1918

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

(Έπεται συνέχεια)

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

ΙΣΧΥΕΙ ΑΠΟ 1ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1918 — ΚΑΤΑΡΓΕΙ ΠΑΝΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΝ

Πᾶς συνδρομητὴς ἢ ἀγοραστὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν», ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, ὀφείλει νὰ ἀναγνώσῃ μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ παρόντος «Οδηγοῦ», διὰ νὰ συμμορφώται ἐκάστοτε μετὰ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Κανονισμὸς τῶν Ψευδωνύμων

1. — Οἱ Συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως, καὶ ἀπὸ τὰ δέξια τῶν ὅσα θέλουν, διὰ νὰ εἰσποροῦν νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, ἢτοι τὴν Ἀλληλογραφίαν, τὴν ἀνταλλαγὴν Μικρῶν Μυστικῶν, τὴν Σελίδα Συνεργασίας, καὶ δωρεὰν εἰς ὅλους τοὺς Διαγωνισμοὺς, ἐκτὸς τῶν Ἑβδομαδιαίων (ἴδε Κεφάλαιον Β'), πρέπει ἀφευκτικῶς νὰ ἔχουν ψευδώνυμον.

2. — Διὰ νὰ λάβῃ καεῖς ψευδώνυμον, εἴτε συνδρομητὴς, εἴτε ἀδελφός του, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ 2 δραχμὰς ὡς δικαίωμα, ἀρχόμενον ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ψευδωνύμου καὶ λήγον τὴν 30 Νοεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους. Ὅποτε δηλαδὴ καὶ ἂν λάβῃ ψευδώνυμον, εἴτε εἰς τὴν ἀρχὴν, εἴτε εἰς τὸ μέσον, εἴτε εἰς τὸ τέλος τοῦ Διαπλασιακοῦ ἔτους, (ἀρχομένου ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγοντος τὴν 30 Νοεμβρίου τοῦ ἐπομένου,) τὸ δικαίωμα του λήγει πάντοτε τὴν 30 Νβρίου ὥστε τὸ ἐπόμενον ἔτος, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, πρέπει νὰ πληρώσῃ καὶ πάλιν 2 δραχμὰς, εἴτε διὰ νὰ κρατήσῃ τὸ ψευδώνυμον, τὸ ὁποῖον εἶχε τὸ προηγούμενον ἔτος, εἴτε διὰ νὰ τὸ ἀλλάξῃ.

3. — Ἐὰν συνδρομητὴς, ἔχοντος ψευδώνυμον, λήξῃ ἡ συνδρομὴ πρὸ τῆς 30ης Νοεμβρίου χωρὶς νὰ τὴν ἀνανεώσῃ ἐγκαίρως, λήγει συγχρόνως καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ ψευδωνύμου του, καθὼς καὶ τῶν ψευδωνύμων τῶν ἀδελφῶν του. Ἐπομένως, ἂν θελήσῃ κατόπιν τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς νὰ τὴν ἀνανεώσῃ, πρέπει νὰ ἀνανεώσῃ καὶ τὸ ψευδώνυμον, ἄλλως θεωρεῖται ἄνευ ψευδωνύμου, καὶ αὐτὸς καὶ τὰ δέξια του.

4. — Ἐὰν ὁ δικαιούχος θελήσῃ νὰλλάξῃ ψευδώνυμον ἐντὸς τοῦ ἔτους, ἢτοι πρὶν λήξῃ τὸ δικαίωμα του, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ καὶ πάλιν 2 δραχμὰς. Ἄλλ' ἐννοεῖται ὅτι καὶ τοῦ νέου του ψευδωνύμου ἡ ἰσχὺς λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου, ὅποτε καὶ ἂν ἐγείνηται ἡ ἀλλαγὴ.

5. — Ὁ συνδρομητὴς εἰσπορεῖ νὰ λάβῃ καὶ περισσότερα τοῦ ἐνὸς ψευδώνυμου, πληρώνων διὰ τὴν ἐγκρίσιν ἐκάστου 2 δραχμὰς, καὶ νὰ μεταχειρίζεται πότε τὸ ἓν καὶ πότε τὸ ἄλλο. Εἰς τὸν ἴδιον ὅμως Διαγωνισμόν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λάβῃ μέρος παρὰ μόνον μετὰ ἀπὸ τὰ ψευδώνυμά του, ὅποιον θέλῃ.

6. — Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ διατηρήσῃ τὸ ψευδώνυμον του καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, ὀφείλει νὰ δώσει ἀνανέωσιν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ ἀρθεύοντος. Ἄλλως θεωρεῖται ἀρθεύοντος καὶ δίδεται εἰς τὸν πρῶτον ζητούντα αὐτό.

7. — Οἱ ἀπὸ τῶν ἀγοραστῶν, οἱ

λαμβάνοντες τὸ φύλλον διὰ τῶν Πρακτόρων, δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβουν ψευδώνυμον ἐφ' ὅσον δὲν γίνονται συνδρομηταί.

8. — Τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχος ψευδώνυμον πρέπει νὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς Ἀλληλογραφίας. Πρὸς ἀποφυγὴν χρονισμῶν, καλὸν εἶνε νὰ προτείνῃ καεῖς πολλὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρεσκείας του, ἀναθέτων εἰς τὴν Διεύθυνσιν τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταλλήλοτέρου. Τὰ πολιτικὰ ἢ κομματικὰ ἢ ἀντικείμενα εἰς τὸ Κασσιδιὸν ψευδώνυμα ἀπαγορεύονται. Ἐπὶ τῶν πολὺλεξων. Κάθε ψευδώνυμον δὲν εἰσπορεῖ νὰ ἔχῃ παρὰ δύο λέξεις τὸ πολὺ, (ἐκτὸς τοῦ ἄρθρου).

9. — Ὁ δικαιούχος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐνεκρίθη ἡδη ψευδώνυμον, ὀφείλει νὰ τὸ σημειώσῃ πάντοτε πλησίον τῶν ὀνομάτων του εἰς πᾶν ὅτι στέλλει πρὸς τὴν Διεύθυνσιν. Ὅνομα καὶ ψευδώνυμον πρέπει νὰ εἶνε ἀχώριστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Σελὶς Συνεργασίας Συνδρομητῶν

1. — Μία σελὶς τῆς «Διαπλάσεως» διατίθεται ἐκάστοτε πρὸς δημοσίευσιν ἔργων τῶν συνδρομητῶν τῆς, (ὅχι τῶν ἀγοραστῶν). Ἡ σελὶς αὕτη ὀνομάζεται «Σελὶς Συνεργασίας Συνδρομητῶν», ἢ ἐπὶ τὸ συντομώτερον «Σ. Σ. Σ.».

2. — Πᾶς συνδρομητὴς προσληρωμένος, ἔχων ψευδώνυμον (καὶ τὰ δέξια του ἐπίσης), δικαιούται νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν διηγηματικά του, ποιηματικά, ἐντυπώσεις, ἱστορικά καὶ ἄλλα ἀνέκδοτα ἠθικά, περιγραφὰς κτλ. κτλ. πρωτότυπα ἢ μεταφρασμένα, πάντοτε μετὰ παιδαγωγικὴν βᾶσιν, δηλαδὴ κατὰλληλα διὰ τοὺς νεαροὺς ἀναγνώστους τοῦ περιοδικοῦ μας. Ἐκ τούτων ἡ Διεύθυνσις ἐκλέγει τὰ ἀξία δημοσιεύσεως καὶ μόλις συνταχθῶσιν ὅσα χρειάζονται διὰ νὰ γεμίσῃ μὴν Σελὶς, δὲ δημοσιεύει.

3. — Ἐφ' ὅσον λαμβάνονται ἔργα διὰ τὴν Σελίδα, ἡ «Διεύθυνσις» δημοσιεύει τοὺς τίτλους τῶν εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, διὰ νὰ βλέπουν οἱ ἀποστολεῖς τῶν ἀπλῶν, ὅτι ἐλήφθησαν. Ἄλλ' ἢ ἐγκρίσιν ἐνὸς ἔργου δηλοῦται μόνον διὰ τῆς δημοσιεύσεώς του, μετὰ τὴν ὁποίαν γίνεται, εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, καὶ σύντομος αὐτοῦ κριτικὴ.

4. — Κάθε ἔργον, στελλόμενον διὰ τὴν Σ. Σ. Σ., δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τοὺς 50 στίχους στήλης τῆς Διαπλάσεως ἢ τὰς 200 λέξεις. Τὰ συντομώτερα προτιμῶνται. Τὰ ὑπερβαίνοντα τὸ μέτρον τῶν 200 λέξεων ἀποκλείονται, ὅσον ἀδύνατον ἂν εἶνε.

5. — Κάθε ἔργον, στελλόμενον διὰ τὴν Σ. Σ. Σ., πρέπει νὰ εἶνε

γραμμένον μόνον του, εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου καὶ ἀπὸ τὴν μίαν μόνον ὄψιν αὐτοῦ. Ἐκτὸς τοῦ τίτλου του, πρέπει νὰ φέρῃ ἄνωθεν τὸν γενικὸν τίτλον «Διὰ τὴν Σ. Σ. Σ.» καὶ νὰ εἶνε ὑπογεγραμμένον μετὰ ὀνόματι καὶ μετὰ ψευδώνυμον τοῦ ἀποστολέως.

6. — Προθεσμίαι καὶ ὅροι δὲν ὑπάρχει. Ἀποστολαὶ διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. εἶνε δεκταὶ εἰς πᾶσαν ἐποχὴν καὶ ὑπὸ παντὸς συνδρομητοῦ ἔχοντος ψευδώνυμον, καθ' ὅσον τὸ διάστημα τῆς συνδρομῆς του.

7. — Ἐκτὸς τῶν διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. ἐγκρινόμενων καὶ διὰ τὴν στήλην τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος, τῶν Ἑβδομαδιαίων Διαγωνισμῶν καὶ τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, περὶ ὧν κατωτέρω, ὁ Συνδρομητὴς οὐδὲν ἄλλο ἔχει δικαίωμα νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν Διεύθυνσιν δωρεάν. Ἐπὶ πληρωμῇ δὲ μόνον Μικρὰς Ἀγγελίας (ἴδε Κεφ. Ζ').

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Παιδικὰ Πνεύματα καὶ Πνευματικὰ Ἀσκήσεις

1. — Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῇ Διαπλάσει δημοσιευόμενων Παιδικῶν Πνευμάτων, εἶνε ἀνατεθειμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς δικαιούχους συνδρομητὰς τῆς. Πᾶς ὁ ἔχων ψευδώνυμον δύναται νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν Παιδικὰ Πνεύματα, ἔξω ἢ Διεύθυνσις ἐκλέγει τὰ καταλλήλοτερα, ἐκ τούτων δὲ δημοσιεύει, εἴτε εἰς τὴν Σ. Σ. Σ. εἴτε εἰς ἄλλην σελίδα, διὰ κλήρον, ὅσα τῇ ἐπιτροπῇ ἐκάστοτε ὁ χρόνος. Ἄλλ' οὕτῃ ἢ ἑκρίσιν, οὕτῃ καὶ ἡ ἀπλὴ λήξις τῶν Παιδικῶν Πνευμάτων ἀναγγέλλεται πρὸς τὸν ἀποστολέαντα ὀνομαστί. Διότι λαμβάνονται τόσα πολλὰ καθημερινῶς, ὥστε τοῦτο θὰ ἦτο ἀδύνατον.

2. — Τὰ Παιδικὰ Πνεύματα πρέπει νὰ γράφονται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς. Ἀνωθεν πρέπει νὰ ἐπιγράφονται: Παιδικὰ Πνεύματα στελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν ὑπὸ τοῦ δεῖνα (ὄνομα καὶ ψευδωνύμου). Πρέπει νὰ εἶνε ἔργα πρωτότυπα καὶ ὄχι ἀντιγραφὰ ἀπορριπτόμενα καὶ ὄχι ἀντιγραφὰ ἐξ ἄλλων, δημοσιευθέντων εἰς τὴν Διεύθυνσιν ἢ ἄλλου.

3. — Ὡς πρὸς τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις, καὶ τούτων ἡ σύνταξις εἶνε ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς συνδρομητὰς ὡς ἑξῆς: Κατ' ἔτος προκηρύσσονται δύο Διαγωνισμοὶ πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, μετὰ ὅρους οἱ ὁποῖοι δημοσιεύονται ἐκάστοτε εἰς τὴν σχετικὴν προκήρυξιν. Αἱ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις, οἱ βραβεύόμενοι ἢ ὁποσδήποτε διαπερνῶνται εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τούτους, δημοσιεύονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν Διεύθυνσιν. Ἀσκήσεις στελ-

λόμεναι μετὰ τὴν προθεσμίαν παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ σχετικοῦ Διαγωνισμοῦ, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Διαγωνισμοὶ Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων

1. — Ἡ Διεύθυνσις προτείνει κατ' ἔτος τέσσαρας Διαγωνισμοὺς Λύσεων, δηλαδὴ ἓνας ἴδε τριμηνίαν. Ἐπομένως, σήμερον ἀρχίζει ὁ πρῶτος, τῆς τριμηνίας. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθῶν εἰς αὐτὴν δημοσιευόμενον Πνεύμα, ὀφείλουν νὰ προμηθευθῶν ματικῶν Ἀσκήσεων, ἢτοι ἑξήκοντα χάρτιν τῶν λύσεων. Θὰ διαγωνισθῶν Λύσεων κατὰ τριμηνίαν 1 δραχμὴν καὶ θὰ λάβῃ. (Οἱ Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ 13 φύλλα τοιούτου χάρτου, καὶ περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ Βαθροῦν διὰ μίαν τριμηνίαν. Κεφάλαιον, εἶνε ὅλοι ὅσοι λαμβάνουν μέρος ὅσοι πρὸς τοὺς Διαγωνισμοὺς τούτους ψευδώνυμον ἐγκεκομμένον τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν 1919. Οἱ λοιποὶ συνδρομηταὶ καὶ τὰ δέξια τῶν πρὸς τὴν Διεύθυνσιν ἀποστέλλονται κατὰ τὴν ἑξῆς ἡμέραν τοῦ ὁδηγοῦ.)

2. — Οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἀπὸ συνοδουμένων καὶ φυλλαδίων τὰς δημοσιεύονται ἢ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν μετὰ δεκαλέπτον νόμισμα ἢ δύναται νὰ συμμετέχον τῶν Διαγωνισμῶν, οἱ δὲ ἀγορασταὶ γωνισμῶν τῶν Λύσεων δωρεάν εἰσπορεῖται. Πάντες οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ εἰσπληρώσῃ τοῦ Διαγωνισμοῦ εἰς τὸ Δ' φυλλαδίον γραμματόσημον ἢ νόμισμα τοῦ ὁδηγοῦ. Βραβεῖα σμα 10 λεπτῶν οἱ συνδρομητῶν ἀπονεμηθῶν τὰ ὁρισμένα δι' ὅ και τὰ δέξια τῶν καὶ 20 λεπτῶν τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς, οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταί.

3. — Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων διακρίνονται εἰς τρεῖς τάξεις, ἀνὰ λόγους τῆς ἡλικίας τῶν.

α') Εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν, πᾶντοί οἱ ἔχοντες ἡλικίαν ἐξ 11 ἐτῶν συμπεληρωμένων.

β') Εἰς τὴν Μεσαίαν Τάξιν, πᾶντοί οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 12 ἐτῶν συμπεληρωμένων.

γ') Εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν, πᾶντοί οἱ ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω, καθὼς καὶ ὅσοι παρὰ τὴν ἡλικίαν τῶν.

4. — Λύσεις σημειώσεων ψευδωνύμων, διὰ νὰ καταταχθῶν εἰς τὴν Τάξιν τὴν ὁποίαν θὰ ἤθελε αὐτὸς, ἔξω ἀποκαλυφθῇ, ἀποκλείεται ἐντελὲς τοῦ Διαγωνισμοῦ.

5. — Αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐκάστου φυλλαδίου πρέπει νὰ στέλλονται ἐγκαίρως, ὥστε νὰ φθάσουν εἰς τὸ Γραφεῖον μας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶνε αὐτὰ δεκταὶ, καὶ ἢ τις σημειώσῃται πᾶντοτε εἰς ἑκάστην φύλλον ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

6. — Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων, ὀφείλουν νὰ γράφουν τὰς λύσεις τῶν ἐπὶ ἰδιαίτερον χάρτι παρῶντων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς Διαπλάσεως. Ὁ χρόνος τῶν Λύσεων πωλεῖται εἰς φάκελλον, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιέχει 13 φύλλα, ὅσα ἀρκοῦν δι' ἓνα διαγωνισμόν, καὶ τιμᾶται 1 δραχμὴ.

7. — Λύσεις γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου ἐκτὸς τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Ἐπίσης, ὅταν δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων Λύσεις εἶνε γραμμέναι ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλον χάρτου, μόνον αἱ τοῦ ἐνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

(Ἐπὶ τῇ συνέχει) Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

79 ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΛΥΣΕΩΝ

Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῆς Α' Ἀσκήσεως τοῦ 1919, ἢτοι ὅσον θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὰ φυλλάδια Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου.

Κατ' ἔτος γίνονται τέσσαρες Διαγωνισμοὶ Λύσεων, δηλαδὴ ἓνας ἴδε τριμηνίαν. Ἐπομένως, σήμερον ἀρχίζει ὁ πρῶτος, τῆς τριμηνίας. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθῶν εἰς αὐτὴν δημοσιευόμενον Πνεύμα, ὀφείλουν νὰ προμηθευθῶν ματικῶν Ἀσκήσεων, ἢτοι ἑξήκοντα χάρτιν τῶν λύσεων. Θὰ διαγωνισθῶν Λύσεων κατὰ τριμηνίαν 1 δραχμὴν καὶ θὰ λάβῃ. (Οἱ Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ 13 φύλλα τοιούτου χάρτου, καὶ περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ Βαθροῦν διὰ μίαν τριμηνίαν. Κεφάλαιον, εἶνε ὅλοι ὅσοι λαμβάνουν μέρος ὅσοι πρὸς τοὺς Διαγωνισμοὺς τούτους ψευδώνυμον ἐγκεκομμένον τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν 1919. Οἱ λοιποὶ συνδρομηταὶ καὶ τὰ δέξια τῶν πρὸς τὴν Διεύθυνσιν ἀποστέλλονται κατὰ τὴν ἑξῆς ἡμέραν τοῦ ὁδηγοῦ.)

2. — Οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἀπὸ συνοδουμένων καὶ φυλλαδίων τὰς δημοσιεύονται ἢ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν μετὰ δεκαλέπτον νόμισμα ἢ δύναται νὰ συμμετέχον τῶν Διαγωνισμῶν, οἱ δὲ ἀγορασταὶ γωνισμῶν τῶν Λύσεων δωρεάν εἰσπορεῖται. Πάντες οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ εἰσπληρώσῃ τοῦ Διαγωνισμοῦ εἰς τὸ Δ' φυλλαδίον γραμματόσημον ἢ νόμισμα τοῦ ὁδηγοῦ. Βραβεῖα σμα 10 λεπτῶν οἱ συνδρομητῶν ἀπονεμηθῶν τὰ ὁρισμένα δι' ὅ και τὰ δέξια τῶν καὶ 20 λεπτῶν τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς, οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταί.

3. — Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων διακρίνονται εἰς τρεῖς τάξεις, ἀνὰ λόγους τῆς ἡλικίας τῶν.

α') Εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν, πᾶντοί οἱ ἔχοντες ἡλικίαν ἐξ 11 ἐτῶν συμπεληρωμένων.

β') Εἰς τὴν Μεσαίαν Τάξιν, πᾶντοί οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 12 ἐτῶν συμπεληρωμένων.

γ') Εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν, πᾶντοί οἱ ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω, καθὼς καὶ ὅσοι παρὰ τὴν ἡλικίαν τῶν.

4. — Λύσεις σημειώσεων ψευδωνύμων, διὰ νὰ καταταχθῶν εἰς τὴν Τάξιν τὴν ὁποίαν θὰ ἤθελε αὐτὸς, ἔξω ἀποκαλυφθῇ, ἀποκλείεται ἐντελὲς τοῦ Διαγωνισμοῦ.

5. — Αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐκάστου φυλλαδίου πρέπει νὰ στέλλονται ἐγκαίρως, ὥστε νὰ φθάσουν εἰς τὸ Γραφεῖον μας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶνε αὐτὰ δεκταὶ, καὶ ἢ τις σημειώσῃται πᾶντοτε εἰς ἑκάστην φύλλον ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

6. — Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων, ὀφείλουν νὰ γράφουν τὰς λύσεις τῶν ἐπὶ ἰδιαίτερον χάρτι παρῶντων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς Διαπλάσεως. Ὁ χρόνος τῶν Λύσεων πωλεῖται εἰς φάκελλον, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιέχει 13 φύλλα, ὅσα ἀρκοῦν δι' ἓνα διαγωνισμόν, καὶ τιμᾶται 1 δραχμὴ.

7. — Λύσεις γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου ἐκτὸς τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Ἐπίσης, ὅταν δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων Λύσεις εἶνε γραμμέναι ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλον χάρτου, μόνον αἱ τοῦ ἐνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

(Ἐπὶ τῇ συνέχει) Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τὸ Διαβόλαι τῆς Γειτονίας ἔλαβε ἀπὸ κάποιον φίλον τοῦ γριππῶντα ἓνα τηλεγράφημα. Καὶ μόλις τὸ διάβασε, τὸ ἔκαψε. Καὶ ὕστερα ἀπολύθηκεν τὸ χέρι του. Ἐστῆν ὑπὸ Ἀριστάρχου τοῦ Σαλίου.

Στὸ Σχολεῖο.

— Κλῖνε μου, Τοτέ, τὸ «Τρώς».

Καὶ ὁ Τοτός ἀρχίζει:

— Τρώω, τρώς, τρώει...

Ἐστῆν ὑπὸ τοῦ «Ἡρώος τῶν Δολιανῶν»

Ἐξώθησις: — Σὲ πῶς μέρος τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχουν τὰ περισσώτερα ἔλη;

Ἀπάντησις: — Στὴν Πεντέλη!

Ἐστῆν ὑπὸ τῆς Γαλιανῆς Σταυροφόρας

Ἡ μαμὰ συλλαμβάνει τὸ Χουσορόδιον Συννεφῆν γὰ παίρνει γλυκίσματα κρυφά.

Γιατί τὰ παίρνεις κρυφά; τὸ ρωτῇ.

Κι' ἐκεῖνο σοβαρώτατα:

— Τὰ παίρνω ἐν τῷ κρυπτῷ, ἵνα μοὶ ἀποδώσῃ Κύριος ἐν τῷ φανερῷ.

Ἐστῆν ὑπὸ τὸ Φτωχὸ Χαμογέλα

ἈΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθῆναι, 35 ὁδὸς Εὐδοκίδων τὴν 27ην Νοεμβρίου 1918.

ΝΕΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ

Ἀπὸ σήμερον λοιπὸν εἰσέρχεται εἰς τὸ 41ον μου ἔτος καὶ ἀρχίζω μετὰ τὸ καλὸ τὸν 26ον τόμον τῆς Β' Περιόδου. Χάρητε πάλι τὴν ἀγαπητὴν Διεύθυνσιν ὁκαταλίσθη! Ἀπολαύσατε τὸ θαυμαστόν «Χρὸς Οἰκογένεια»! Κι' ἐξακολουθήσατε τὴν ἀπόλαυσιν τῆς «Μυστηριώδους Νήσου», ποὺ δὲ διαρκεῖ ἀκόμη κάμποσα φύλλα καὶ θὰ τὴν διαδεχθῇ ἄλλο μυθιστόρημα τοῦ Τουλίου Βέιν!

Παιδιὰ καὶ νέους μου φίλους, σῶς χαίρετώ. Καὶ τοῦ χρόνου, παιδιὰ μου, μετὰ ὑγείᾳ καὶ μετὰ χαρὰ.

Η ΣΕΛΙΣ ΚΑΙ Ο ΟΔΗΓΟΣ

Σὰς ὑποσχέθηκα νὰ τὴν ἐξαργύσω μετὰ αὐτὸ τὸ φύλλον, ἀλλ' εἶχα ἐξέχρησεν τὸν Ὀδηγόν. Ἄλλοτε, ποῦ τὸ χαρὶ ἦταν φθινόν, ἔβγαζε ἓνα π

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διά 1 έως 3 το πολύ προτάσεις λεπτά 50' Διά τας περιπλέον 10 λεπτά η λέξις.

Μ. Μ. επιθυμούν να ανταλλάξουν:
 ο Ναυτοπάις με Κωνσλ. Λαβ.
 Βασκ. τ. Αμφορ., Κλεφτόπ. τ. 21.
 — το Μεγαλειον της Δόξης με Αστ.
 τ. Δόξης, Βασ. τ. Βουλγ., Πειρακί.
 Τ. ελλασα., και με τους ψευδωνυμους:
 Αθηνών. — η Φαροπούλα με
 Ελλ. Φιλότιμο. — το Μυρομένο
 Γιοσμι με Ελλ. Φιλότιμο. — ο Σερ-
 νος Νεανίας με Τσελλασα., Μισοίγ.
 Αρής. Πνεύμα, Πειρακ. Κων. Λαβ.
 — ο Κήρυξ της Ελευθερίας με Βασ.
 τ. Βουλγ. Θεοδωμ. Δόν Κιζόν. — ο
 Α. Γιοσμιτόβιλος με Λαβ. τ. Γετ.
 Φων. τ. Πατρ., Βασκοπ. τ. Πηλ.,
 Αρής, Αρής, Τριευν., Ζινέντ.
 Ανοικτόν. — η Βαβαρομάχος Ελλ.
 λας με Ελλ. τ. Μελλ., Ορειν. τ.
 Δοξ., Ένδ. Στρατηγ. — η Ατρώμη
 τος Χειμάρα με όλους.

Η Διάπλασις εσπάζεται τους
 φίλους της: Ανδρέο Ελληνοπούλο
 (το δραστέο των Ισοτίμων δεν δίνει
 το δικαίωμα να πάρουν δωρεάν την
 δραχμών φύλλα, αλλά να αγοράσουν ένα
 τόμον των 10 δραχ. αντί 7 μόνον)
 βλέπει ότι το πράγμα διαφέρει: Ορ.
 της Έλ. (όλοι έχουν το δικαίωμα να
 πάρουν δέκα διάφορα ψευδώνυμα)
 εις τον Διαγ. των Ευστήμων δεν απο-
 νέμονται Ευστήμη: Ελευθεροπόνη (αί
 παραγγελία σου έστειλε έσθλησαν) Ελ-
 ληνικόν Στέμμα (ό κ. Φ. έλαβε το
 γράμμα σου και συμφωνεί τελείως με
 τας αντίληψεις σου έννοις όμως, ότι
 γιά τέτοια θέματα, και 'ς αυτούς τους
 γαιρούς, δεν γράφει) Ελλάδα των
 νεύρων (και το ποίημα θαυμάσιον
 και η μετάφρασις αντάξια δυστυχώς
 όμως, άκατάλληλο γιά το περιοδικό
 μας) Κων. Α. Παπαδ. (με συνεκί-
 νησε πολύ η δήλωσις σου ότι και 50
 δραχμές το χρόνο αν ήταν η συνδρομή,
 δεν θα έπαινα να είσαι συνδρομητής!)
 Ατέλειστην Χαράν (αυτό θα έχης)
 Ηρώα των Δολιανών (διά κλήρου)
 Ιωάνν. (έλαβα) ευχαριστώ γιά όσα
 μου γράφεις: το ψευδώνυμό σου είναι
 στις εγκρίσεις αυτού του φύλλου)
 Γλυκί Παρελθόν (έλαβα, ευχαριστώ
 φωτογραφία περιμένω) Σλαβομα-
 ρην Ελληνοπούλαν (δράζειον έστει-
 λαν) Αιτικήν Νύκτα (καί θα παρε-
 λήσας βιβλία) έγώ σάγαπώ όπως
 όλα μου τα καλά παιδιά γράφε μου
 τώρα) Ελλ. Ακμήν (ευχαριστώ γιά
 την φροντίδα, αλλά δεν μου χρειά-
 ζονται) Α. Σ. Κόν. (έως 31 Δεκ.)
 Κλέφτικο Βόλι (δεν έβρω άκμήν αν
 θα το χρησιμοποιήσω) αλλά σ' ευχα-
 ριστώ) Τσελλήν Ναυτοπούλαν (ο-
 ρισμασμόν έστειλα) Κόμα του Αι-
 γαίου (έννοια σου κι' ο Άντας δεν
 ξεχωρίζω) Βερβέναν (ώρα το γράμμα
 σου) κάθε τερ. Μ. Μ. τιμάρει λε-
 πτά 30' τέσσερα ραζι, 3ρ. 1') Τι-
 μιμένο Τοιφέρι (συγγνώμη διά το
 λάθος: το Μυστικό σου έστάλη) Ρω-
 βίον τον Κατακτητήν, Ανοικτό-
 κ έδον, Νερόδιαν τον Ελαρικό τλ. κτ.)
 Βιμόν τ. Ελευθερίας, Θετικήν
 Κων. Πολιν, Θεόδ. Γ. Μελ., Ναυ-
 τοπαίδια της Νίκης, Νικ. Μ. Μπουλ.,
 Αθήνα τον Ελλάδα (έλαβα ευχαριστώ)
 Φουσταγελλάν, Νεαρόν Ντίεκετιβ,
 Α. Αντ., Είλ. τ. Σκλάβ. (έστειλα)
 Είς όσας επιστολάς θα δια μετά την
 25 Νοεμβ. άπαντήσω εις το προσχέτι.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Αρχή του νέου 179ου Διαγωνισμού
 Λύσεων Δεκεμβρίου—Φεβρουαρίου. Αί
 λύσεις δεσφαίται μέχρι της 4ης Μαρτίου,
 αλλά και πέραν της προθεσμίας ταύτης
 έφ' όσον δεν θα έχουν άδίκη δημοσι-
 ευσίη, όπως και των προηγουμ. φυλλάδ.)

ΑΠΟ σήμερον αρχίζει η δημοσίευ-
 σις έγκυρομένων Ασκήσεων από
 Συλλογας του 178ου Διαγωνισμού,
 και θα εξακολουθήση μέχρι τέλους
 της Α' εξαμηνίας. Ταποτέλεσματα
 του 174ου Διαγωνισμού Ασκήσεων
 θα δημοσιευθούν προσεχώς.

1. Δεξιόγραφος

Θερός άνεμος φυσά
 Σέ λουλούδια ταπεινά
 Και με πόλιν στή στιγμή
 Γίνεται, γερμανική

Έστάλη υπό της Τσελλής Αταγγίνας

2. Στοιχειοτονόγραφος

Βγάλε ήτι, βάλε υ
 Και άνέβασε τον τόνο
 Και ή άδής με τούτο μόνο
 Από ήτη μαλακή,
 Χρήσιμη στήν Έκκλησία,
 Βασιλέα στήν Περού.

Έστάλη υπό του Ρήγα Φεραίου

3. Αίτιγμα

Από μητέρα ήρωος,
 Τα τρία πρώτα δράζω,
 Και τον φωστήρα της νυκτός
 Αμέσω παρουσιάζω.
 Αν όμως από μέσα της
 Μονάς του χρόνου βγή,
 Τετράποδο με κέρατα
 Θα παρουσιασθή.
 Τώρα, αν της λείψη ο λαίμαρος
 Μαζι με δύο... πέτατα,
 Όλα τα έθνη κι' οί λαοί
 Πούχουν αυτό που μένει,
 Θα είναι τα πιά πλούσια
 Κι' οί πιά ευτυχεμένοι.

Έστάλη υπό του Άστυμάτ. Τηλεγράφου

4. Γωνία

+ * * * * = Αρχ. διάσ. πόλις
 * + * * * = Χώρα Μ. Ασίας
 * * + * * = Νήσοι τ. Αιγαίου
 * + * * * = Θεός Ρωμαίων
 + * * * * = Νομοθέτης

Οί σταυροί Προφήται

Έστάλη από την Ρεμβόδη Σιάτισταν

5-9. Μαγικόν Γράμμα

Τη ανταλλαγή ενός γράμματος: έκά-
 στη: των κάτω: λέξων, δι' ενός άλλου.
 πάντοτε του αὐτοῦ, να σχηματισθόν,
 άνευ μεταγραμματος μου, άλλαι τόσαι
 λέξεις:

πόλος, χαρά, πνίον, άρχος, άκρος.
 Έστάλη υπό Γ. Γ. Ζαφειλίδου

10. Διελή Ακροστιχίς

Τά μέν άρχικά Στρατηγός άρχαίος,
 τά δέ δεύτερα Μούσος:
 1. Θεία μεγάλη. 2. Πόλις της Ιτα-
 λίας. 3. Όροσειρά. 4. Αριθμός. 5.
 Ποτόν. 6. Νήσοι του Αιγαίου.
 Έστάλη υπό του Αστέρους της Δόξης

11. Έλλιπασόμφωνον

ιαι - ω - ιη - η

και

ιαι - ω - ιη - η

Έστάλη υπό του Μανεδ. Προσκόπου

12. Γρίφος

ολ	ολ	ολ	ολ
ολ	ολ	ολ	ολ
ολ	ολ	ολ	ολ
ολ	ολ	ολ	ολ
ολ	ολ	ολ	ολ

ΑΝ

Έστάλη από την Ονειρεμένη. Πατρίδα

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Της Α' Περιόδου (1879—1893)
 από τους έκδοθέντας 24 τόμους
 υπάρχουν άκόμη μόνον οί έξης
 ένδεκα: 1ος, 5ος, 7ος, 12ος, 14ος,
 18ος, 19ος, 20ος, 21ος, 22ος,
 24ος. — Έκαστος τόμος δραχ. 3.
 ταχυδρομικώς δε αποστελλόμενος
 δραχ. 3,20 διά το Έσωτερικόν
 και δε. 3,50 διά το Έξωτερικόν.

Της Β' Περιόδου (1894—1918)
 υπάρχουν όλοι οί έκδοθέντες τόμοι,
 25 εν όλω. — Έκαστος τόμος άρρα-
 πτος δε. 10 και ραμμένους δε. 11.
 Ταχυδρομικά τέλη έκάστου τόμου,
 προσθετέα εις τας άνω τιμάς: λε-
 πτά 50 διά το Έσωτερικόν και
 δε. 1,50 διά το Έξωτερικόν.

Οί Χρυσόδετοι τόμοι εξηνητή-
 θησαν' ένεκα δε της υπερόγκου
 τιμής των βιβλιοδετικών δεν θα
 δέσσωμεν πρὸς το παρόν νέους, διό-
 τι τώρα στοιχίζουν τά δειτικά έκά-
 στου χρυσοδ. τόμου δε. 10.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
 Όσων αι λύσεις, άδιακρίτως φυλλάδιον
 έληφθησαν από 22 έως 28 Νοεμβρίου
 Συνοδεύόμεναι με 25 λεπτά

ΑΘΗΝΩΝ: Θ. Λέκας, Φωτεινός Αστήρ,
 Ι. Κωστόπουλος. Ντ. Φωτόπουλος, Μα-
 ρίνα Ν. Έμπερ, Έλληνική Καρδιά,
 Γιώτας, Β. Ι. Σπαρούνης, Ν. Διαμαν-
 τούπουλος, Γ. Σακελλαρίδης.

ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Σωτ. Αυριετής.
 ΒΟΛΟΥ: Τιμημένο Τουφέκι, Φούλα
 Μασουρίτου, Ραφ. Η. Ραφαήλ, Βικ.
 Α. Αβδελάς.

ΔΡΑΧΜΑΝΙΟΥ: Ν. Μ. Μπουλουγού-
 ρας.

ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Πετ. Κάσσης.

ΠΑΤΡΩΝ: Ι. Κ. Γαλανόπουλος.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Π. Κ. Λαγομήτης, Γ.
 Η. Κουνιάς, Μ. Κ. Πετούσης, Α. Κ.
 Βέγκος.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Κων. Ντούρος, Δημ.
 Χοσιτίδης.

ΠΥΡΓΟΥ: Στ. Κ. Σταυρόπουλος.

ΦΑΛΗΡΟΥ: Εύδοτ. Α. Παντελή.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Όλων των άνωτέρω τά δνόματα, κα-
 θώς και όλων των άποστέλλάντων δεκά-
 λεπτον μόνον με την λύσιν των, έτέ-
 θησαν εις την κληρωτίδα και έληφθήθη-
 σαν οί έξης τρεις: Νικόλ. Διαμαντό-
 πουλος εν Αθήναις, Κατίνα Γιαννο-
 πόπουλ, εν Κερκύρα και Γεωρ. Δαμ-
 ποίδης εν Πειραιά: οί όποιοι ένεγρά-
 φησαν διά 3 μήνας από της λήγουσας.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΦΟΠΟΥΛΟΥ

Νέαι Έκδόσεις:

1. — ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΜΟΝΤΕΣΣΑΣ ΠΑΛΕΡΜΑΝΑΣ,
 δράμα εις πράξεις 3. (Έκδοσις
 πολυτελής). Δρ. 5.
 2. — Η ΜΗΤΡΙΑ, διήγημα (Έκδοσις
 Δευτέρα). Δρ. 2.

Τά τελευταία αντίτυπα πα-
 λαιοτέρων εκδόσεων.

έξηνητημένων:

3. — ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, Σειρά Δευτέρα. Δρ. 4.
 4. — ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, Σειρά Τρίτη. Δρ. 4.
 5. — ΘΕΑΤΡΟΝ, Α Τόμος. Δρ. 5.
 6. — ΘΕΑΤΡΟΝ, Β Τόμος. Δρ. 5.

Πάσα παραγγελία, διά ταχυδρο-
 μικής Έπιτάγης, απ' εσθλείας προς
 τον συγγραφέα, οδός Εύροπας 38,
 δ ο υ 38, Α θ ή ν α ς. Αντί Απλίου
 Παραγγέλλας, εμπορεύετα να γράφε-
 τε επί του αποκριματος της Έπι-
 τάγης.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Παρακαλούνται οί Συνδρο-
 ται, των όποίων έληξεν ήδη
 συνδρομή, να σπεύσουν να την ά-
 νεώσουν. Είς τοιαύτας περισ-
 σεις καμμία καθυστέρησις δεν έ-
 τρέπεται, διότι δυσχεραίνει το έ-
 γον μας.

Οί εν Αίγύπτω και Κύπρ
 Συνδρομηταί εμπορούν να σπ
 λουν το αντίτιμον μέσον Τρο-
 ζης Αθηνών ή Τραπεζής της
 νατολής διά διατακτικής των
 υποκαταστημάτων των.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Διά 1 έως 10 το πολύ λέξεις με άπ-
 στοιχία δε. 2 (ό έλάχιστος όρος).] Πέ-
 των 10 λέξ. 20 λεπ. ή λέξεις με παχέ-
 στοιχία λεπ. 30 και με κεφαλαία λεπ.
 Ό χωριστός στίχος δε. 1.]

[10'—1]

Θέετε φωτογραφία μας; προσ-
 ήψτε να δοήτε τη Ναπιερικό
 σκα και Γορτινί...

[10'—2]

Γιά τη γιορτή της Ζινέντας θε-
 εύχης. — Βαρωνίς, Ηρώις

ληνοπούλα.

[10'—3]

Λεσβίαιδες, άναδείξτε μόνον
 ψήφισον Αίτρου

ΛΕΣΒΙΩΝ ΗΡΩΑ

[10'—4]

Εκλογείς! Μεταξύ των δέκα ώραι-
 ρων ψευδώνυμων πρέπει να συγ-
 ταλεχθή και το Ψευδώνυμον

ΕΛΠΙΣ ΤΩΝ ΣΚΛΑΒΩΝ

[10'—5]

Ο ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ ΑΕΤΟΣ στερή-
 την επιτυχία του στο Δημοψή-
 σμα, στους Πατρινοῦς συναδελφους:

ΖΗΤΩ ΟΙ ΠΑΤΡΙΝΟΙ

[10'—6]

Λαρισαίσι, ζήτω υποπτεύεσθε τον Δ
 Παπαπ... δι' έμ. — Ατρώμη
 Χειμάρα.

[10'—7]

Αγαπητή μου Μίνα, έννοια Σου
 δεν Σαυ κρατώ κάτω, που
 ήλθες να με 'δής κατά την σοβα-
 ασθένειάν μου, έξ ής ένινδυνεσα
 μόλις τώρα άνελαβα! Ήτανε τό-
 καί, ως εκ θαύματος, γλύτωσα! — Ε
 κ' έγώ, άλλον τόσο καιρό, να δώ
 τον τραλλόκυκλο! Ιδία δέ την
 λεια και Δόλα, στίγες, ως έσωτη
 και, κάπως λογά έξέρχονται. Ο
 δε διά την βραδύτητα αν 'Γδε-
 'Ελλάδα' του Περιοδικού «Ελλ-
 υποθέτω, ότι άπλως ήλχουν πάρη
 ψευδώνυμόν μου, διότι έγώ δεν ά-
 κατεύομαι έκεί. — Με άγάπη

ΔΕΩΔΗΣ ΕΛΛΑΣ

[10'—8]

Αποχωρήσας πρό ενός και πλέον
 νός: εκ του Κράτους Ανικήτω
 δηλώ ότι ούδεμίαν έγω συνάφειαν.

Σπίρος Γιαμούζης (Γοργόφι
 Βαροπούλα, Δόξα τ. Έλληνισμοῦ, Ζο-
 ριον' Εμπορίης και Ζήτω ή Ελλά-
 [10'—9]

ΒΑΣΙΛΕΙΕ ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΕ, από την
 πάντησί σου τής «Κυριακής» ε
 πνεύσθη το ψευδώνυμόν μου.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙ

[10'—10]

Πρώτον βραβεΐον Δημοψήφισμα
 ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ
 υποστηριζομένη υπό 4 Συλλόγων.

[10'—11]

Οι ψήφισατε το Τραγούδι της Δ
 τριάς, το Κλεφτόπουλο του
 και Κωνστένου Αδάρα. — Μυρ